

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1

โดย
นางเบญจวรรณ พร้อมญาติ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE EFFECTS OF TASK-BASED LEARNING TO IMPROVE ENGLISH SPEAKING
SKILLS OF SEVENTH GRADERS

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2022

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดย นางเบญจวรรณ พร้อมญาติ
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

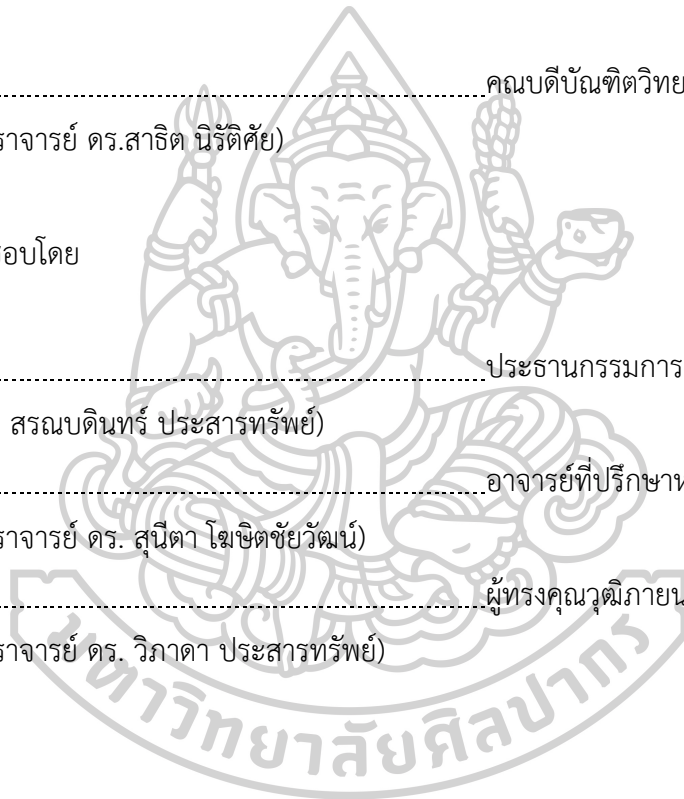
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย (ผู้รักษาการแทน)
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต นิรัติศัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์)

620620108 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

นาง เบญจวรรณ พร้อมญาติ: ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 40 คน ได้มาจากวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์ประเมินทักษะการพูด และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติทดสอบแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ มาก

620620108 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : Speaking Skills, Task-Based Learning

MRS. BENJAWAN PROMYAT : THE EFFECTS OF TASK-BASED LEARNING TO IMPROVE ENGLISH SPEAKING SKILLS OF SEVENTH GRADERS THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR SUNEETA KOSITCHAVAT, Ph.D.

The purposes of this research were 1) to compare English speaking skills after using a task-based learning approach of Seventh Graders and 2) to study students' satisfaction towards learning English after using a task-based learning approach. The sample consisted of 40 seventh graders, the first semester of the academic year 2022. They were selected by using cluster random sampling from Prachuapwittayalai school, Prachuap Khiri Khun. The research instruments were 1) task-based learning lesson plans, 2) direct test of speaking skills and an assessment rubric of English-speaking skills and 3) the satisfaction assessment toward task-based learning. The data were analyzed by mean, standard deviation, t-test dependent.

The results of the study were as follows: 1) The students' English-Speaking skills after using a task-based learning approach of the students was significantly higher than before at .05 level. 2) The students' satisfaction towards a task-based learning approach was at a high level.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษางานค้นคว้าอิสระที่สละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และดูแลติดตาม อันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขให้งานวิจัยฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ รวมทั้ง อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการสอบให้กับผู้วิจัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และขอเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้การค้นคว้าอิสระเล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคุณครูศุภลักษณ์ ชูชื่น คุณครูรัชกร ฉายตะวัน และ Miss Abigail Ainslee ครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประจวบวิทยาลัย ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนประจวบวิทยาลัย ที่กรุณาอนุญาตให้ทำการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณคณะกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ขอขอบใจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงแต่บูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย รวมทั้งชี้แนะ ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์จนประสบผลสำเร็จ

ขอขอบพระคุณเพื่อนร่วมรุ่นและรุ่นพี่นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษที่ช่วยเหลือ เสนอแนะแนวทาง และให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าและประโยชน์แห่งงานวิจัยนี้เป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

นาง เบญจวรรณ พร้อมญาติ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
คำถามการวิจัย	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
การกำหนดขอบเขตและรูปแบบการวิจัย	45
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง.....	46
แบบแผนการวิจัย.....	46
การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	47
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48

การเก็บรวบรวมข้อมูล	57
สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล	58
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้วย การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....	61
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้การ จัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	64
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	67
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	67
การดำเนินการวิจัย	68
สรุปผลการวิจัย.....	69
การอภิปรายผล	69
ข้อเสนอแนะ	72
รายการอ้างอิง.....	73
ภาคผนวก.....	77
ประวัติผู้เขียน.....	84

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	12
ตารางที่ 2	เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง	40
ตารางที่ 3	การสังเคราะห์หน้าที่ของภาษาสำหรับการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	49
ตารางที่ 4	คุณลักษณะเฉพาะของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ	51
ตารางที่ 5	เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง	53
ตารางที่ 6	โครงสร้างเนื้อหาและรายการประเมินในแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	56
ตารางที่ 7	คะแนนทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และผลต่างของคะแนนของนักเรียน จำนวน 40 คน	62
ตารางที่ 8	ผลเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	63
ตารางที่ 9	ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในศตวรรษที่ 21 เป็นสังคมแห่งยุคของการเรียนรู้ (Learning societies) การพูดเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารของตนเองและสังคม ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญในสังคมแห่งการเรียนรู้ ปัจจุบันภาษาอังกฤษถูกมนุษย์ใช้เป็นภาษาสากลในการสร้างสมความรู้สร้างประสบการณ์ ในการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี และการศึกษา เมื่อความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ มีมากขึ้น เป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ ให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ไม่เพียงแต่ในด้านการเรียนการสอน แต่ภาษาอังกฤษยังกลายเป็น เครื่องมือในการแสวงหาความบันเทิง ข้อมูลต่างๆ ผ่านการใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้น ค้นคว้าข้อมูลที่ สำคัญต่างๆ (สุวรรณณี ศิริพิทักษ์ชัย, 2559, อรุณี วิริยะจิตรา, 2555)

การเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนควรมีความรู้และฝึกฝนการใช้ทักษะ ภาษาอังกฤษให้เกิดความชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพราะ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งการเรียน ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานนั้นประกอบด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากทักษะ ทั้งหมดที่กล่าวมาทักษะการพูดถือเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่ง เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีความรู้ทางภาษาอย่างชัดเจน ถ้ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกซึ่งกันและกันได้ (ธวัชพร ตันตระกูล, 2555) อย่างไรก็ตามปัญหานักเรียนขาดทักษะการพูดภาษาอังกฤษรวมถึง ขาดความมั่นใจในตนเองในปัจจุบันนั้น เนื่องมาจากบุคลิกภาพส่วนตัว การขาดความรู้เรื่องไวยากรณ์ ขาดความกล้าเพราะกังวลว่าสำเนียงไม่ดี รวมถึงขาดคลังคำศัพท์ที่มากพอ

การจัดกระบวนการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบัน ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน อาจกล่าวได้ว่าเป็นภาษาที่สองที่เป็น เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในหลายๆ ประเทศ การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม การประกอบสัมมาอาชีพ และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม วิสัยทัศน์ของชุมชนโลกและ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติ ที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้กำหนดคุณภาพของนักเรียน เมื่อเรียนจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ว่า สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียน เพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยาย ความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 227) กำหนดตัวชี้วัด และสาระแกนกลางเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นให้นักเรียนทุกช่วงชั้นสามารถพูดภาษาอังกฤษ ตามที่กำหนดไว้ได้ รวมทั้งในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กำหนดตัวชี้วัด ข้อที่ 1 ว่า สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเห็นได้ว่าการพูดภาษาอังกฤษถือเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญของสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่จำเป็นต้องให้นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ เช่นเดียวกับภทรภร บุญศรี (2562) ที่บอกว่าทักษะการพูดคือการใช้ความสามารถทางด้านภาษา รวมถึงท่าทาง ความรู้สึกนึกคิด ที่จะถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างบุคคล ตั้งแต่สองคนขึ้นไป การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องเลือกใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมถึงอากัปกิริยา ในการพูด (Non-Verbal Language) เพื่อประกอบการพูดให้สอดคล้องได้อย่างเหมาะสมถูกต้องกับ โอกาส และวัฒนธรรม ตลอดจนประเพณีนิยมของสังคม

การพูดภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องใช้มากกว่าทักษะอื่น ๆ การพูดได้ พูดคล่องและพูดเป็นทำให้การใช้ทักษะอื่น ๆ ง่ายขึ้น การพูดนำไปสู่ปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและกัน นอกจากนั้น การสื่อความหมาย ถ่ายทอดความคิด การแลกเปลี่ยนข่าวสารโดยใช้ภาษาและกริยาท่าทาง ตลอดจนน้ำเสียง สีหน้าแววตา เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความรู้และความคิด เพื่อให้เกิด ความเข้าใจระหว่างกันและต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิด ความรู้สึก และความคาดหวังซึ่งกันและกัน (ทัศนีย์ ทองศร,

2558) แต่ด้วยนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ จึงทำให้ไม่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ดีเท่าที่ควร แม้ว่าทักษะการพูดจะเป็นทักษะที่มีความสำคัญที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ กลับพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยังขาดความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้สอนเรื่องการพูดสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการพูดค่อนข้างต่ำ โดยพิจารณาได้จากผลการทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 4 หน่วย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 และเมื่อพิจารณาจากการสอบสนทนาตามบทบาทสมมุติที่ตนเองได้รับเป็นรายบุคคล แล้วสนทนากับเพื่อนเป็นคู่พบว่า นักเรียนร้อยละ 25 ยังไม่สามารถพูดสนทนาได้

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 คน หลังจากจัดการเรียนการสอน เรื่อง Back to school พบว่า นักเรียนพูดบทสนทนาได้ไม่ถูกต้องเนื่องจากวลี ประโยคที่ใช้ไม่สอดคล้องกับบทบาทที่ได้รับในการสนทนา จดจำรูปแบบประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ หรือประโยคบอกเล่าไม่คล่อง จึงทำให้การสนทนาตามบทบาทที่ได้รับไม่เป็นบทที่ร้อยเรียงกัน อีกทั้งขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา ไม่กล้าถ่ายทอดภาษา กิริยาท่าทาง ในขณะที่พูด และจากการสัมภาษณ์ครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนประจวบวิทยาลัย เกี่ยวกับปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนการพูดสนทนาให้กับนักเรียนพบว่า ส่วนมากมีปัญหาในการพูดสื่อความ การใช้วลี และการเรียบเรียงประโยคอีกทั้งขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นคือนักเรียนส่วนมากไม่ได้ให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะพูดภาษาอังกฤษเท่าที่ควร เนื่องจากจะต้องใช้เวลาในการฝึกฝนมาก กรอไปกับนักเรียนเองขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงออกในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และจากการที่โรงเรียนประจวบวิทยาลัยได้ให้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้จัดประชุมกลุ่มชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้เห็นพ้องต้องกันว่าปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ ไม่กล้าใช้ประโยคในการถ่ายทอด การใช้กิริยาท่าทางขณะพูดได้นั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่เอื้ออำนวยให้นักเรียนได้รับข้อมูลและการถ่ายทอดข้อมูลจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง ดังเช่น Bin Tahir (2011) กล่าวว่าครูหลายคนพยายามทำให้ชั้นเรียนของตนน่าสนใจโดยใช้วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และสื่อการสอนต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แต่ประสบปัญหาบางอย่าง เช่น นักเรียนหลายคนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษกันได้ในห้องเรียน

หรือนอกห้องเรียน นักเรียนเฉยเมยในการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีความสำเร็จในการพูดอยู่ในระดับต่ำ

ฉะนั้นจากปัญหาข้างต้นครูผู้สอนต้องหาแนวทางการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาดำรงและงานวิจัยต่างๆ พบว่ามีครูผู้สอนได้เลือกใช้วิธีการต่างๆ มาใช้ในการแก้ปัญหา เช่น การใช้สื่อการสอน ได้แก่ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมเพื่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (รงค์เทพ ลิ้มมณ, 2563) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้บอร์ดเกม เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (รพิสา กันสุข, 2564) การใช้กิจกรรมรูปแบบต่างๆ เช่น ผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดภูเก็ต (กาญจนา ณ ศรีสุข, 2561) การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (ณัฐชญา บุปผาชาติ, 2561) ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ทวีศิลป์ ในจิต, 2563) เป็นต้น งานวิจัยเหล่านี้ใช้สื่อการสอน เทคนิคการสอน และเทคนิคต่างๆ เพื่อให้เกิดผลการพัฒนาในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้เพื่อนำความสนใจที่จะเกิดจากตัวนักเรียนมาใช้ในการทำกิจกรรมต่างๆ ควรเป็นการจัดการเรียนการสอนของครูที่จะช่วยเสริมสร้างให้การจัดการเรียนรู้ที่มีการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน อีกทั้งนักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ นำไปสู่การลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการแบบทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม จนกระทั่งนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้และสรุปองค์ความรู้ใหม่ ดังที่ ชันด์ชัย อภิเกียรติและธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว, (2560: 1) กล่าวว่า การเรียนการสอนแนวใหม่ เป็นการนำแนวคิด วิธีการ กระบวนการหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาและการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น นักเรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม เกิดแรงจูงใจในการเรียนด้วยนวัตกรรมเหล่านั้น และประหยัดเวลาในการเรียนได้อีกด้วย และ Nunan (1989) กล่าวว่า การฝึกทักษะการพูดในห้องเรียน ครูควรที่จะเลือกเนื้อหาที่ให้นักเรียนได้ฝึกพูด มีรูปแบบในการสอนทักษะการพูดให้ชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสาร พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน (task-based learning) เป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิบัติและการมีปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ เป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้

นักเรียนได้ ใช้ภาษาและได้เรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานในการเน้นความหมายในการสื่อ (Meaning) และการเจรจาความหมายที่ขยายความ (Negotiation of Meaning) มากกว่าการใช้รูปแบบภาษา (Form) จนเกิดการปรับผลลัพธ์ (Modified output) ที่ทำให้นักเรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และปรากฏชิ้นงานชิ้น สอดคล้องกับ สถานการณ์จริงในการฝึกการใช้ภาษาตามธรรมชาติ ฝึกทักษะการคิดแก้ไขปัญหา เกิดความสนุกสนาน เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติภาระงาน สร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา (Littlewood, 1981; Taylor, 1983; Willis 1996) การสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสื่อความหมายโดยใช้ข้อมูลภาษาที่ตนเองมีอยู่แล้วนั้น สิ่งนี้จะทำให้นักเรียนตระหนักถึงสิ่งที่ตนจำเป็นต้องเรียนรู้ หลังจากนั้นนักเรียนจึงได้รับการฝึกฝนจากกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษา เพื่อช่วยให้นักเรียนได้นำภาษาที่ฝึกไปแล้วในขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาไปใช้อีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานไม่เพียงแต่จะสามารถสอนทักษะการอ่าน ฝึกทักษะการเขียน แต่ยังใช้สอนทักษะการพูดผ่านการทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ที่ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาของตัวเองมากขึ้น และ Willis (2012) ได้แบ่งลำดับของการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็น 3 ขั้นตอนหลักๆ คือ 1) ก่อนทำภาระงาน (Pre-Task) 2) ระหว่างทำภาระงาน (Task Cycle) และ 3) เน้นภาษา (Language focus) ซึ่งเป็นขั้นตอนหรือกระบวนการที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ เช่นเดียวกับ Rod (2003) กล่าวคือ การเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติจะช่วยให้ นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาหรือเข้าถึงตัวภาษาได้ และผู้สอนสามารถนำมาเป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน ผู้สอนสามารถออกแบบจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาได้เหมาะสมกับนักเรียนมากยิ่งขึ้น จากความเห็นของผู้วิจัย พบสาเหตุสำคัญที่ทำให้ นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนคือ นักเรียนขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าถ่ายทอดภาษา และกิริยาท่าทางในขณะที่พูด ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

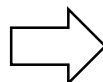
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนแบบเน้นภาระงาน ดังนี้

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้ที่แบบเน้นภาระงาน
(Task-Based Learning) Willis (2012)
ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)
- 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle)
 - ปฏิบัติงาน (Task)
 - การเตรียมนำเสนอ (Planning)
 - รายงานต่อชั้นเรียน (Report)
- 3) ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-task)
 - วิเคราะห์ (Analysis)
 - ฝึก (Practice)

ตัวแปรตาม

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ความพึงพอใจต่อการใช้
การจัดการเรียนรู้แบบ
เน้นภาระงาน

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนรู้หรือไม่
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

สมมติฐานของการวิจัย

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบศรีจันทร์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนประจำวิทยาลัย อำเภอเมืองประจำบศรีจันทร์ จังหวัดประจำบศรีจันทร์ ได้มาจากวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 จำนวน 40 คน มีนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 40 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ตัวแปรตาม คือ 1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยยึดแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ และได้สังเคราะห์เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้ โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) โดยเน้นทักษะการพูด เลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการพูดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่เลือกมา ได้แก่ 1) Chores at home 2) Food and drink at a fast food restaurant 3) Around town

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที โดยแบ่งเป็นการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยการสอบ Oral Test 2 คาบเรียน ขึ้นการทดลองด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 3 แผน 6 คาบเรียน และขึ้นการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยการสอบ Oral Test 2 คาบเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้ให้ความหมายคำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ศึกษางานวิจัย ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ผ่านการลงมือปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นการสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษในขณะที่ทำกิจกรรม สื่อการเรียนรู้และบรรลุมวลประสงคที่่ได้ตั้งไว้ ได้แก่ 1) Chores at home 2) Food and drink at a fast food restaurant 3) Around town

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโต้ตอบกับคู่สนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ได้เหมาะสม จากเนื้อเรื่องที่วัด โดยใช้คะแนนจากการทดสอบปากเปล่า (Oral test) ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยการพูดสนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับหัวข้อที่สุ่มมา 1 หัวข้อจากทั้งหมด 6 หัวข้อ หลังจากทีกลุ่มตัวอย่างได้หัวข้อเพื่อสอบการพูดแล้ว แต่ละคู่จะมีเวลาเตรียมตัวคนละ 2-3 นาที เพื่อทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังกล่าว โดยมีเวลาคนละ 2 นาที

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดเชิงบวกของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาสาระและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับความพึงพอใจมากที่สุดจนถึงระดับน้อยที่สุด และแบ่งเป็นโครงสร้างเนื้อหาออกเป็น 4 ด้าน คือ

- 3.1 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้
 - 3.2 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้
 - 3.3 ด้านการวัดและประเมินผล
 - 3.4 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ
4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีคุณภาพ
2. ใช้เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. ใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่ต้องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. ใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนหรือผู้ที่สนใจในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นภาระงาน
5. ใช้เป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการพัฒนาและออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่กระตุ้นให้นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจและสนุกสนาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

- 1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 1.3 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนประจวบวิทยาลัย

2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

- 2.1 ความหมายของภาระงาน
- 2.2 ประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอน
- 2.3 จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้
- 2.4 ประเภทของภาระงาน
- 2.5 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้

3. ทักษะการพูด

- 3.1 ความหมายของการพูด
- 3.2 ความสำคัญของการพูด
- 3.3 องค์ประกอบของการพูด
- 3.4 ประเภทของการพูด
- 3.5 การประเมินทักษะการพูด

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในการวิจัยครั้งนี้จะกล่าวถึง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือเรียนรู้อะไรในภาษาอังกฤษ คุณภาพของนักเรียน สาระมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอเพียงสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จะใช้ในการวิจัย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ได้กล่าวไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		
มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล		
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 1	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงในการทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การใช้ยา/สลาเกีย การบอกทิศทาง ป้ายประกาศต่างๆ หรือการใช้อุปกรณ์ <ul style="list-style-type: none"> - คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there./ Say it again/ Read and draw./ Put a/an...in/on/under a/an.../ Go to the window and open it./ Take out the book, open on page 17 and read it./ Don't go over there./ Don't be late. etc. - คำขอร้อง เช่น Please look up the meaning in a dictionary./ Look up the meaning in a dictionary, please./ Can/Could you help me, please?/ Excuse me, could you ...? etc. - คำแนะนำ เช่น You should read everyday./ Think before you speak./ คำศัพท์ที่ใช้ในการ

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 (ต่อ)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		
มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล		
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<p>เล่นเกม Start./ My turn./ Your turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish. etc.</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำสันธาน (conjunction) เช่น and/but/or - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,... Third,... Next,... Then,... Finally,... etc.
	<p>2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง (poem) สั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน</p>	<p>ข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ
	<p>3. เลือก/ระบุประโยคและข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (non-text information) ที่อ่าน</p>	<p>ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ ๑,๕๐๐-1,550 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)</p>

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 (ต่อ)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		
มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล		
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่างๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast : but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ a few/ few/ a little/ little etc.
	4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น	<ul style="list-style-type: none"> - บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภทต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ - การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน - คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่ - Yes/No Question - Wh-Question - Or-Question etc. - Tenses: present simple/ present continuous/ past simple/ future simple etc. - Simple sentence/ Compound sentence

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 (ต่อ)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		
มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ		
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน
	2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และคำชี้แจงตามสถานการณ์	คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจง
	3. พูดและเขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../..., please./ I'd like.../ I need.../ May/Can/Could...?/ Yes,../Please do./Certainly./ Yes, of course./ Sure./ Go right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../Sorry, but... etc.
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 (ต่อ)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		
มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ		
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆพร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice/ Very nice./ Well done!/ Congratulations. I like... because... / I love...because.../ I feel... because... I think.../ I believe.../ I agree/disagree... I don't believe.../ I have no idea.../ Oh no! etc.
มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน		
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเองกิจวัตรประจำวันประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการบรรยายเกี่ยวกับตนเองกิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเรียน การเล่นเกม กีฬา ฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว
	2. พูด/เขียน สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ(theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ การวิเคราะห์ความเรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา เพลง

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 (ต่อ)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		
มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน		
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. พูด/เขียนแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือ เรื่องต่างๆ ใกล้เคียง พร้อมทั้ง ให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผลประกอบ เกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง

จากการศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สาระที่ 1 การพูดเพื่อการ
สื่อสาร มีการพูดถึงทักษะการพูดในสถานการณ์ต่างๆ ที่สามารถนำมาสังเคราะห์ให้สอดคล้องกับ
เนื้อหาที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นได้

1.3 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนประจวบวิทยาลัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนประจวบวิทยาลัย พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช
2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช
2560) ขอเสนอเฉพาะสาระสำคัญ ดังนี้

วิสัยทัศน์

โรงเรียนประจวบวิทยาลัย สร้างคนดี มีความรู้ตามมาตรฐานสากล โดยใช้หลักคิดตามปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

อ21102 ภาษาอังกฤษ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เวลา 60 ชั่วโมง

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจงต่างๆ อ่านออกเสียงคำ ประโยค บทความสั้นๆ ตามหลักการอ่าน ระบุประโยคสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง ป้าย สัญลักษณ์ ระบุหัวเรื่อง จับใจความสำคัญ และตอบคำถามได้จากการฟังและอ่านบทสนทนา หรือเรื่องสั้น พูดสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน พูดและเขียนแสดงความต้องการ ตอบรับและปฏิเสธได้อย่างเหมาะสม พูดและเขียนเสนอความรู้สึก และความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม สรุปใจความสำคัญแก่นสารที่ได้จากการวิเคราะห์เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้เคียงตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ใช้ภาษา น้ำเสียง กริยาท่าทาง สุภาพเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บรรยายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่และประเพณีของเจ้าของภาษา ร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการอ่านออกเสียงประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การลำดับโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยและความแตกต่างของเทศกาล วันสำคัญและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาและของไทย ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง และสถานการณ์จำลอง ที่เกิดในห้องเรียนสถานศึกษา และท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นความรู้ ข้อมูลต่างๆจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้อื่นและนำเสนอด้วยการพูดเขียน

โดยใช้กระบวนการทางภาษา ในการฟัง พูด อ่าน เขียน กระบวนการในการสืบค้น รวบรวม บันทึกและวิเคราะห์ข้อมูล และกระบวนการกลุ่ม

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เห็นคุณค่าภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เหมาะสมกับบุคคล สังคม และสถานการณ์ ใฝ่เรียนรู้ มีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบ และมีจิตสาธารณะ เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนตามมาตรฐานสากล ดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยน้อมนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

รหัสตัวชีวิต

ต1.1 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3, ม.1/4

ต1.2 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3, ม.1/4, ม.1/5

ต1.3 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3

ต2.1 ม.1/1, ม.1/2, ม.1/3

ต2.2 ม.1/1, ม.1/2

ต3.1 ม.1/1

ต4.1 ม.1/1

ต4.2 ม.1/1

รวมทั้งหมด 20 ตัวชีวิต

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

อ21102 ภาษาอังกฤษ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เวลา 60 ชั่วโมง

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาค : ปลายภาค 70 : 30

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	House and School	ต 1.1 ม.1/1, ต 1.1 ม.1/3, ต 1.1 ม.1/4 ต 1.2 ม.1/1, ต 1.2 ม.1/4, ต 1.2 ม.1/5 ต 1.3 ม.1/1, ต 1.3 ม.1/3 ต 2.1 ม.1/1 ต 2.2 ม.1/1, ต 2.2 ม.1/2 ต 3.1 ม.1/1 ต 4.1 ม.1/1 ต 4.2 ม.1/1	การพูดสนทนาโต้ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเอง กิจวัตรประจำวัน กิจกรรม ยามว่าง ทั้งจากที่บ้านและ ที่โรงเรียนโดยใช้โครงสร้าง ประโยคที่เหมาะสมตาม มารยาททางสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา	12	15
2	Food and drink	ต 1.1 ม.1/1, ต 1.1 ม.1/3, ต 1.1 ม.1/4 ต 1.2 ม.1/1, ต 1.2 ม.1/2, ต 1.2 ม.1/3, ต 1.2 ม.1/4, ต 1.2 ม.1/5 ต 1.3 ม.1/1, ต 1.3 ม.1/2,	การพูดและเขียนบรรยาย เกี่ยวกับจำนวน ปริมาณ ของอาหาร ลักษณะของ อาหาร อาหารที่ชอบและ ไม่ชอบ จำแนกประเภท ของอาหาร พูดและเขียน รายการอาหารในแต่ละ วันที่รับประทาน การสั่ง อาหารที่ร้านเปรียบเทียบ อาหารกลางวันในโรงเรียน	12	15

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ต 1.3 ม.1/3 ต 2.1 ม.1/1, ต 2.1 ม.1/2 ต 2.2 ม.1/1, ต 2.2 ม.1/2 ต 3.1 ม.1/1 ต 4.1 ม.1/1 ต 4.2 ม.1/1	ของไทยและต่างประเทศ โดยใช้โครงสร้างประโยคที่ เหมาะสมตามมารยาททาง สังคมและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา		
3	Places	ต 1.1 ม.1/1, ต 1.1 ม.1/2, ต 1.1 ม.1/4 ต 1.2 ม.1/1, ต 1.2 ม.1/4, ต 1.2 ม.1/5 ต 1.3 ม.1/1, ต 1.3 ม.1/3 ต 2.1 ม.1/1 ต 2.2 ม.1/1, ต 2.2 ม.1/2 ต 3.1 ม.1/1 ต 4.1 ม.1/1 ต 4.2 ม.1/1	การพูดสนทนาและเขียน เกี่ยวกับกิจกรรมที่กำลัง ดำเนินในปัจจุบัน สภาพ อากาศที่มีผลต่อกิจกรรมที่ กำลังดำเนินในปัจจุบัน รวมถึงการบอกทิศทางและ ตำแหน่งของสถานที่ต่างๆ โดยใช้โครงสร้างประโยคที่ เหมาะสมตามมารยาททาง สังคมและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	12	15
4	The past	ต 1.1 ม.1/1, ต 1.1 ม.1/2, ต 1.1 ม.1/3 ต 1.1 ม.1/4 ต 1.2 ม.1/1, ต 1.2 ม.1/3,	การพูดสนทนาเกี่ยวกับการ เดินทาง ซื้อขายตัวโดยสาร พูดและเขียนบรรยาย ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคล ในอดีต เหตุการณ์ที่เป็น อดีตของตนเองและผู้อื่น	12	15

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ต 1.2 ม.1/4, ต 1.2 ม.1/5 ต 1.3 ม.1/1, ต 1.3 ม.1/3 ต 2.1 ม.1/1 ต 2.2 ม.1/1, ต 2.2 ม.1/2 ต 3.1 ม.1/1 ต 4.1 ม.1/1 ต 4.2 ม.1/1	โดยใช้โครงสร้างประโยคที่ เหมาะสมตามมารยาททาง สังคมและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา		
5	The future	ต 1.1 ม.1/1, ต 1.1 ม.1/2, ต 1.1 ม.1/4 ต 1.2 ม.1/1, ต 1.2 ม.1/4, ต 1.2 ม.1/5 ต 1.3 ม.1/1, ต 1.3 ม.1/3 ต 2.1 ม.1/1 ต 2.2 ม.1/1, ต 2.2 ม.1/2 ต 3.1 ม.1/1 ต 4.1 ม.1/1 ต 4.2 ม.1/1	การพูดและเขียนบรรยาย เกี่ยวกับการวางแผนทำ กิจกรรมของตนเองและ ผู้อื่น พูดและเขียนแสดง ความเห็นด้วยและไม่เห็น ด้วย พร้อมทั้งให้เหตุผล โดยใช้โครงสร้างประโยคที่ เหมาะสมตามมารยาททาง สังคมและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา	11	10
รวมระหว่างภาค				59	70
สอบปลายภาค				1	30
รวม				60	100

จากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 รหัสวิชา อ21102 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนประจวบวิทยาลัย ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหา หัวข้อเรื่องที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมาออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาและหัวข้อเรื่องในโครงสร้างหลักสูตรที่ใช้สอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 แล้วนำมาสังเคราะห์เพื่อนำไปออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 3 แผน ได้แก่

- 1) Chores at home
- 2) Food and drink at a fast food restaurant
- 3) Around town

2. การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning)

2.1 ความหมายของภาระงาน

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ดังนี้

Prabhu (1987) ให้คำนิยาม “ภาระงาน” ว่า กิจกรรมที่ต้องการให้นักเรียนนั้นบรรลุประสพผลสำเร็จหรือเป้าหมายที่วางไว้ ผู้สอนสามารถควบคุมและกำหนดได้และมีการใช้ข้อมูลที่ได้มาและผ่านกระบวนการทางความคิด

Willis (1996) ได้นิยาม “ภาระงาน” ว่า กิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจ เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความจริงในชีวิตประจำวัน มีผลผลิตทางภาษาและการวัดประเมินผลผลิตทางภาษาที่เน้นการสื่อความหมายเป็นหลักและการให้ความสำคัญในการบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม

Lee (2000) ได้ให้คำนิยาม “ภาระงาน” ว่า กิจกรรมที่จัดให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในห้องเรียน และมีกลไกสำหรับการวางโครงสร้างการสื่อสาร และลำดับการสื่อสาร

Bygate (2001) กล่าวถึงความสำคัญของภาระงานไว้ว่า การใช้ภาระงานเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาเป้าหมายของนักเรียน ในประเภทของภาระงานที่แตกต่างกันออกไป ช่วยให้ นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมายสื่อสารได้อย่างมีความหมาย

Ellis (2003) ได้ให้ความหมายของ “ภาระงาน” ว่า แผนงานที่ต้องการให้นักเรียนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และสามารถวัดประเมินผลได้ทั้งในด้านความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา และเน้นให้นักเรียนสนใจความหมาย และใช้แหล่งทรัพยากรทางภาษาของตนเอง

Nunan (2004) กล่าวถึงความหมายของภาระงานเพื่อการเรียนการสอนไว้ว่า ภาระงานเพื่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนภาษาจากการทำกิจกรรมผ่านการทำภาระงานในห้องเรียน

Branden (2005) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงาน คือกิจกรรมที่มีคนมีส่วนร่วมเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งต้องมีการใช้ภาษา การใช้ภาษาในที่นี้คือการบรรลุเป้าหมายโดย การเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา ตัวอย่างเช่น การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นใน สถานการณ์จริงผ่านการใช้ภาษา ซึ่งจะทำให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้มากขึ้น

Willis (2007) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงานคือกิจกรรมที่มีเป้าหมาย มุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่านักเรียนจะใช้ทรัพยากรของ ภาษาเป้าหมายอะไรก็ตามที่พวกเขามีอยู่เพื่อที่จะใช้แก้ปัญหา ไขปริศนา เล่นเกม หรือ แบ่งปันและ เปรียบเทียบประสบการณ์ ภาระงานมีจุดเริ่มต้นที่หลากหลาย โดยอาจจะมาจากข้อมูลที่นักเรียนมี อย่างเช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป ภาระงานอาจจะมาจากงานเขียน บันทึก ข้อมูลเสียง หรือบันทึกข้อมูลภาพ และอาจจะเป็นกิจกรรมอย่างเช่น เกมต่างๆ การสาธิต หรือ การสัมภาษณ์

จากความหมายของภาระงานข้างต้น สรุปได้ว่า ภาระงานคือกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาทักษะด้านภาษาของนักเรียน มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิบัติ ภาระงาน โดยนักเรียนใช้ทักษะความรู้ทางภาษาของนักเรียนในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในด้าน การฟัง พูด อ่าน เขียน จนเกิดเป็นองค์ความรู้ทางภาษา เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจภาษานั้นๆ และ สื่อสารภาษา ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรม

2.2 ประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน

ผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์จากนักการศึกษา (Littlewood, 1983; Willis1996) เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานนั้นเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนได้รับประโยชน์โดยตรง เป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จและไปถึงเป้าหมายในการสื่อสาร และเรียนรู้ภาษา ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน มีแรงจูงใจในการสื่อสารกับผู้อื่น เกิดความท้าทายในเป้าหมายของนักเรียน ดังนั้นการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียน หรือลักษณะกิจกรรมจึงต้องสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

2. การดำเนินกิจกรรมแบบเน้นภาระงานเป็นกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารมากกว่ารูปแบบโครงสร้างทางภาษา ซึ่งเป็นการใช้ภาษาของนักเรียนเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้นักเรียนไม่เกิดความกังวลในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ดังนั้นนักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ พร้อมทั้งฝึกปฏิบัติแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนั้น Willis (1996) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น ได้ใช้บทเรียนใหม่ซึ่งผ่านมาจากประสบการณ์เดิม และพบว่า น่าสนใจ เพราะเป็นการได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงและเพิ่มพูนความรู้ความคิดเดิมอีกด้วย

Littlewood (1983) มีความคิดเห็นที่คล้ายกับที่กล่าวข้างต้น และมีสิ่งที่เพิ่มเติมเกี่ยวกับประโยชน์ คือ นักเรียนได้รับโอกาสในการฝึกใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งการจัดกิจกรรมแบบเน้นภาระงานถือเป็นกิจกรรมที่เอื้ออำนวยต่อนักเรียนในการลงมือทำกิจกรรมนั้นด้วยตนเอง ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน และเกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ และครูผู้สอนด้วย ซึ่งทำให้นักเรียนกล้าแสดงบทบาท แสดงความคิดเห็น กล้าพูด ฯลฯ ซึ่งช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จและไปถึงเป้าหมายในการใช้ภาษา

จากที่นักการศึกษากล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมแบบเน้นภาระงาน เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกฝนทักษะอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในทักษะการพูดและการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น สภาพแวดล้อมที่แสดงถึงการจำลองสถานการณ์จากสถานที่จริง หรือใกล้เคียง จะทำให้นักเรียนไม่กังวลในการฝึกใช้ภาษา ทำให้ในขณะทำกิจกรรม มีความสุข มีความคิดสร้างสรรค์สามารถฝึกปฏิบัติและแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม การมีปฏิสัมพันธ์ เมื่อนักเรียนมีความกล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงบทบาทต่างๆ ทำให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ของตนเอง และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประสบการณ์เดิมสู่บทเรียนใหม่ นักเรียนสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์เดิม และมีการใช้ความคิดสร้างสรรค์สู่บทเรียนใหม่ที่ น่าสนใจและสามารถเพิ่มพูนความคิดเดิมอีกด้วย เมื่อมีการกำหนดสถานการณ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่ดีขึ้น

2.3 จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

นักเรียนจะตระหนักถึงสิ่งที่ตนจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยครูผู้สอนมีการสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสื่อความหมายผ่านการใช้ข้อมูลภาษาที่ตนมีอยู่แล้วมาช่วย หลังจากนั้นนักเรียนอาจทำภาระงานใหม่ หรือได้รับการฝึกจากกิจกรรมที่เน้นแบบฟอร์มภาษาต่อไป เป็นการช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาอีกครั้ง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝน และทำกิจกรรมผ่านการสื่อสารแบบคู่หรือแบบกลุ่ม ซึ่งไม่เพียงแต่ฝึกทักษะใดทักษะหนึ่ง ทำให้นักเรียนมีโอกาสนำมาใช้ภาษาในการสื่อสารมากขึ้น

2.4 ประเภทของภาระงาน

Prabhu (1994) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมที่เป็นภาระงานออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งประเภท ของภาระงานนี้อยู่ในช่วงเริ่มแรกของการนำภาระงานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กิจกรรมการนำเสนอข้อมูลใหม่ ดังนี้

1) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-gap Task) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะได้รับข้อมูลที่จำกัด เพื่อให้นักเรียนเกิดการส่งผ่านข้อมูลจากคนหนึ่งไปยังอีกคน ในขณะที่ทำกิจกรรมนักเรียนจะต้องได้ใช้ภาษาสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลของตนกับสมาชิกในกลุ่มหรือภายในห้องเรียน ทำความเข้าใจปริศนาหรือสถานการณ์ เช่น การกำหนดตารางที่มีรายละเอียดยังไม่สมบูรณ์ และมีข้อมูลที่สัมพันธ์กันกับตารางนั้นๆ แจกให้นักเรียนเป็นข้อความที่แตกต่างกัน ซึ่งในการทำกิจกรรมนี้นักเรียนจะต้องได้การใช้ภาษาสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อความที่ตนมีกับผู้อื่น โดยที่นักเรียนจะต้องหาข้อความของสมาชิกคนอื่นที่มีความสัมพันธ์กับข้อความที่ตนได้รับเพื่อนำเติมลงในตารางให้สมบูรณ์

2) กิจกรรมการนำเสนอข้อมูลใหม่ (Reasoning-gap Task) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้นำเสนอข้อมูลใหม่จากข้อมูลที่ได้รับโดยผ่านการคิดจากการวิเคราะห์ การอนุมาน การวินิจฉัย การให้เหตุผล หรือตามความคิดเห็นส่วนตัว เช่น ผู้สอนให้นักเรียนจัดตารางเรียนใหม่ โดยทำการระบุเวลา และรายวิชา และให้เหตุผลในการจัดตารางได้อย่างเหมาะสม

3) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion-gap Task) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องได้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นหรือทัศนคติต่อเรื่องราวหรือสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ เช่น การร่วมกันอภิปรายในหัวข้อเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในสังคม และร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น

Pattison (1987) ได้จัดประเภทของงานและกิจกรรม 7 ประเภท คือ

1) การถาม-ตอบ (Questions and answers) กิจกรรมนี้ตั้งอยู่บนแนวความคิดของการแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยมีหัวข้อให้นักเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นความลับ ยกตัวอย่างเช่น ข้อมูลของบุคคลหรือสิ่งของ จากนั้นนักเรียนจะได้เรียนรู้ในรูปแบบของภาษาช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนตัวโครงสร้างภาษา

2) การสนทนาหรือบทบาทสมมุติ (Dialogues and role plays) มีตัวเลือกหรือหัวข้อให้นักเรียนได้เลือกกว่าเขาจะสามารถทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายด้วยตนเองมากกว่าปฏิบัติตามกิจกรรมที่มีให้อยู่แล้ว โดยมีการฝึกฝนและเรียนรู้

3) กิจกรรมการจับคู่ (Matching activities) ภาระงานคือการจับคู่ มีประโยค วลีให้แล้วทำการจับคู่ เช่น บิงโก ชุดคำศัพท์ครอบครัวและการจับคู่บทสนทนาดังกล่าว

4) กลยุทธ์การสื่อสาร (Communication strategies) ออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่น การย่อความ การยืมหรือสร้างคำ การใช้ท่าทางต่าง ๆ และการถามเพื่อหาผลการทำงานกิจกรรมนั้นๆ

5) รูปภาพและการเล่นเรื่องผ่านภาพ (Pictures and picture stories) กิจกรรมการสื่อสารต่างๆ สามารถใช้ภาพในการเรียนรู้ เช่น หาความแตกต่างในภาพ การทดสอบความจำ การเรียงลำดับภาพ และการเล่าเรื่องจากภาพ

6) Puzzles and problems มีรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลายที่ต้องการให้นักเรียนได้ทำการคาดการณ์ เช่น การทาย ความรู้ทั่วไป การบอกเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ ให้นักเรียนได้ใช้เหตุผลต่างๆ ในการคิด จินตนาการ

7) การอภิปรายและการตัดสินใจ (Discussion and Decision) ให้นักเรียนได้เก็บข้อมูลและแบ่งปันข้อมูลเพื่อจะนำไปสู่การตัดสินใจในหัวข้อที่เรียน เช่นการตัดสินใจว่าจากรายการที่กำหนดให้มีสิ่งใดเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีในทะเลทราย

ทั้งนี้ Willis (1996) ได้ทำการศึกษาและแบ่งภาระงานออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

1) การตรวจสอบรายการ (Listing) ซึ่งจะเป็นภาระงานที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกจัดลำดับรายการ เขียนรายการ เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นของตนโดยผ่านกระบวนการที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

- การระดมสมอง (Brainstorming) นักเรียนมีโอกาสได้แบ่งปันประสบการณ์และความรู้ของนักเรียนสู่ชั้นเรียนแบบเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม

- การค้นหาความจริง (Fact-finding) เป็นการค้นหาหรือสอบถามความจริงจากผู้อื่นจากการอ้างอิง หรือจากหนังสือเล่มอื่น

2) การเรียงลำดับและการแยกประเภท (Ordering and sorting) ในภาระงานนี้ประกอบด้วย 4 กระบวนการ

- เหตุการณ์หรือการกระทำที่มีความต่อเนื่องกันอย่างสมเหตุสมผล
- การจัดลำดับตามเกณฑ์พิเศษเฉพาะหรือเกณฑ์บุคคล
- การจัดหมวดหมู่ตามที่กำหนดให้
- การจัดหมวดหมู่ในรูปแบบที่แตกต่างกัน

3) การเปรียบเทียบ (Comparing) ในภาระงานประเภทนี้จะพูดถึงการเปรียบเทียบข้อมูลของความเหมือนโดยธรรมชาติที่มีที่มาแตกต่างกันเพื่อระบุความเหมือนและความต่างโดยภาพรวม ซึ่งจะมีกระบวนการที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- การจับคู่ความเหมาะสมเฉพาะจุด
- การค้นหาความเหมือนทั่วไปของสิ่งของ
- การค้นหาความแตกต่าง

4) ภาระงานที่นักเรียนได้แก้ปัญหาที่ถูกสร้างขึ้นโดยเฉพาะ (Problem solving) ภาระงานแบบการแก้ปัญหาต้องการการมีเหตุผลและความฉลาดเพื่อที่จะผ่านความท้าทายต่างๆ ได้ ซึ่งกระบวนการและตารางการจัดเวลาจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความยากง่ายของภาระงาน

5) การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing personal experience) ภาระงานประเภทนี้ จะสนับสนุนให้เด็กได้พูดเกี่ยวกับตัวเอง แบ่งปันประสบการณ์ของตนเอง และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้อื่นอย่างอิสระ ซึ่งผลที่ได้จากการปฏิสัมพันธ์นั้นใกล้เคียงกับการสนทนาในชีวิตประจำวัน

6) ภาระงานแบบสร้างสรรค์ (Creative task) หรือมักจะถูกเรียกว่า "โครงการ" ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ซึ่งภาระงานนี้จะใช้เวลามากกว่าประเภทอื่นๆ และเป็นงานที่รวมกิจกรรมหลายประเภทเข้าด้วยกัน ซึ่งบางครั้งนักเรียนอาจจะต้องออกไปทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน ซึ่งทักษะในการจัดการและการทำงานเป็นทีมมีความจำเป็นอย่างมาก เพื่อที่จะให้งานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายไปได้

จากประเภทหรือรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า ภาระงานการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนั้น มีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งในแต่ละรูปแบบ เป็นกิจกรรมภาระงานที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา โครงสร้างภาษาในสถานการณ์จริง รวมถึงการจัดกิจกรรมที่มีการทำงานเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก มีเหตุมีผล และการแสดงบทบาทสมมติ การเปรียบเทียบ การสร้างงาน เพื่อนำไปสู่การบรรลุ วัตถุประสงค์และสำเร็จตามเป้าหมายของการเรียนรู้

2.5 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ควรเริ่มด้วยการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ในระยะต่างๆ อย่างครบวงจรก่อนจึงเริ่มขั้นตอนการสอน Ellis (2003) ระบุว่า การวางแผนก่อนสอน เป็นสิ่งที่มีสำคัญความสำเร็จในการสร้างเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจากระหว่างสอน ครูผู้สอนควรมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) คอยช่วยเหลือ แนะนำและแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเรียนเป็นหลัก ดังนั้นกระบวนการสอนที่ดีจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำ กิจกรรมด้วยตนเองกับกลุ่มเป็นส่วนใหญ่ Nunan (1989) กล่าวเสริมว่า การวางแผนขั้นตอน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นส่วนที่สำคัญในการสอนให้ประสบความสำเร็จ เช่นเดียวกับการเลือกกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมกับหัวเรื่งนั้นๆ นอกจากนี้เอกสารและสื่อการสอนก็เป็น ส่วนสำคัญที่จะทำให้การสอนประสบความสำเร็จ จุดเน้นการสอนแบบเน้นภาระงาน มีดังนี้

1. นำเข้าสู่บทเรียนนั้นๆ โดยการกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียน (Schema building)
2. การสอนคำศัพท์และโครงสร้างที่อยู่ในเนื้อหา แต่ไม่เป็นการสอนโดยตรง โดยการ ควบคุมให้นักเรียนฝึกหัดสิ่งที่อยู่ในเนื้อหา (Controlled practice embedded in a context)
3. การให้ทักษะของงานที่อยู่ในโลกของความจริง (Authentic receptive skills work)
4. การมุ่งเน้นที่รูปแบบของคำศัพท์และไวยากรณ์ (Focus on form)
5. การให้อิสระในการฝึกฝนเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative activities)
6. ทำภาระงานเพื่อการสื่อสาร (Communicative task)

จากปัจจัยข้างต้นถือว่าเป็นกลยุทธ์ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่จะช่วยเสริม ให้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานดังต่อไปนี้

Prabhu (1987) ได้เสนอขั้นตอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมี 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) และขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) มีโดยรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นการแสดงหรือสาธิตกิจกรรมนั้นๆ ก่อนการสอนเพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนและเป็นการลดความยากของกิจกรรมลง เป็นวิธีที่ครูผู้สอนจะใช้กับนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายห้อง ทำให้นักเรียนเกิดการใช้ภาษาที่ต้องนำมาใช้ในกิจกรรม
2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ เป็นรายบุคคล ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และหลังจากนั้นครูผู้สอนก็จะให้ข้อมูลสะท้อนกลับ

Ellis (2003) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมนักเรียนให้สามารถปฏิบัติตามภาระงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน มี 4 วิธี ดังนี้

- 1.1 สนับสนุนนักเรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเป็นงานที่ต้องฝึกทักษะต่างๆ
- 1.2 ให้นักเรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานปฏิบัติ (Task)
- 1.3 ส่งเสริมความพร้อมของนักเรียนที่จะปฏิบัติงานในขั้นต่อไป
- 1.4. วางแผนการปฏิบัติงานสำหรับนักเรียน เช่น แนวทางการชี้แนะรูปแบบภาษา เนื้อหา กิจกรรม เป็นต้น

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task) หรือที่ Willis ใช้คำว่า Task cycle มีวิธีการ ปฏิบัติงาน 2 วิธี ในการปฏิบัติงานในขั้นตอนนี้ คือ

2.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options) คือ คุณลักษณะงานต่างๆ ของงานปฏิบัติที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้าได้ เช่น การกำหนดเวลาในการทำงานปฏิบัติ การให้ข้อมูลบางส่วนกับนักเรียนในขณะที่นักเรียนกำลังทำงานปฏิบัติ และการให้คำแนะนำ และกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในงานปฏิบัติเพิ่มขึ้น

2.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options) คือขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่กำหนดให้นักเรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3. ชั้นหลังการปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอน ที่นักเรียนรายงานผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง ระบุสาเหตุของ ปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงานหลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่นักเรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไม่เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาโดยใช้งานปฏิบัติเป็นสื่อการเรียนรู้เท่านั้น แต่เป็นการสนองความต้องการของนักเรียนโดยตรง โดยนักเรียนสามารถวางแผนการทำงานแบบเป็นขั้นตอน แก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานได้อย่างเป็นระบบ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าแต่ละขั้นตอนของหลักการเรียนรู้ข้างต้นนี้ มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ โดยผู้สอนทำหน้าที่อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำ

Willis (2007) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ ดังนี้

1. ชั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task)

- 1.1 ครูผู้สอนแนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ
- 1.2 ผู้สอนกำหนดภาระงานพุดจากเนื้อหา
- 1.3 ครูผู้สอนเตรียมความพร้อมและความเข้าใจของนักเรียนในขั้นตอนของ

การปฏิบัติ ภาระงาน

2. ชั้นดำเนินงานตามวงจรของการปฏิบัติภาระงาน (Task cycle)

เป็นขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ภาระงาน (Task) นักเรียนมีการอภิปรายการปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายในรูปแบบของการทำกิจกรรมแบบรายบุคคล จับคู่ และกลุ่ม

2.2 วางแผน (Planning) ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือแนะนำหากนักเรียนติดขัดทางการใช้ภาษา ซึ่งนักเรียนเป็นผู้เตรียมตัวนำเสนอตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ชั้นรายงาน (Report) นักเรียนสรุปผลจากภาระงานที่ปฏิบัติและรายงานผลที่เกิดขึ้น โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและประเมินผลงานนั้นๆ ใให้กับนักเรียน

3. ชั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (Language focus)

มีขั้นตอนสำคัญ 2 ขั้นตอนที่นักเรียนจะสามารถประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งของตนเองและของผู้อื่น ดังนี้

3.1 ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) นักเรียนสามารถสร้างคำ วลี ขึ้นให้ได้ด้วยตนเอง โดยการตรวจสอบภาษาของตนเองขณะปฏิบัติกิจกรรมภาระงานจากการปฏิบัติภาระงานที่ผ่านมา

3.2 ขั้นปฏิบัติ (Practice) จากเนื้อหาที่เรียนมา นักเรียนเรียนรู้คำ วลี รูปแบบประโยคต่างๆ ทำให้นักเรียนสามารถฝึกการใช้ภาษาสื่อสารของตนเองได้

Willis (2012) ได้ยกตัวอย่างของขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน ว่า เริ่มต้นด้วยการสำรวจความคิดเห็น การสนทนากลุ่มย่อย กิจกรรมการอ่านหรือการศึกษาเรื่องที่ปฏิบัติ การวางแผนลำดับงาน การรายงานผล และได้แบ่งลำดับของการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็น 3 ขั้นตอนหลักๆ คือ 1) ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle) และ 3) ขั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-task) มีรายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นการแนะนำหัวข้อจุดเน้น วัตถุประสงค์ของชิ้นงาน โดยใช้ภาระงานเข้าช่วยเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ โดยนักเรียนจะบันทึก และทำความเข้าใจชิ้นงานก่อนทำสิ่งอื่นต่อไป

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่เคยได้เรียนรู้มาเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาโดยครูผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้นำคำแนะนำในระหว่างการวางแผน (Planning การรายงาน ครูผู้สอนให้คำแนะนำเฉพาะเวลาที่เห็นว่าสมควรเท่านั้น โดยภายหลังการรายงาน (Report) และไม่ว่าในระหว่างหรือก่อนระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task cycle) นั้น นักเรียนอาจจะได้ฟังการสนทนาของผู้อื่นหรืออ่านบทความที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเพื่อเชื่อมโยง เข้ากับประสบการณ์ที่พวกเขามีในการทำงาน ประกอบด้วย

2.1) ปฏิบัติงาน (Task) นักเรียนลงมือปฏิบัติงานในลักษณะการทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ สนับสนุนให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน จนนักเรียนรู้สึกเป็นส่วนตัวและรู้สึกอิสระในการเรียนรู้ หรือทดลองทำสิ่งต่างๆ

2.2) การเตรียมนำเสนอ (Planning) นักเรียนเตรียมการรายงานผลการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียนทั้งปากเปล่าและข้อเขียนโดยมีครูผู้สอนคอยช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาของนักเรียน

2.3) รายงานต่อชั้นเรียน (Report) นักเรียนเสนอผลงานการปฏิบัติต่อชั้นเรียนหรือแลกเปลี่ยนจากการเขียนรายงานและเปรียบเทียบผลต่างๆ ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

3) ชั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-task) ในชั้นตอนนี้เป็นการเน้นย้ำที่การนำเสนอหลักภาษาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการวางแผน ซึ่งนักเรียนอาจจะได้มีโอกาสใช้ภาษาเหล่านั้นแล้วระหว่างที่กำลังวางแผนการทำงาน ซึ่งนักเรียนจะสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นเมื่อครูผู้สอนนำความรู้ทางหลักภาษาดังกล่าวมาทบทวนอีกรอบในชั้นตอนนี้ประกอบด้วย

3.1) วิเคราะห์ (Analysis) นักเรียนดำเนินการตรวจสอบหรืออภิปรายลักษณะสำคัญของเนื้อหาทางภาษานักเรียนจะสามารถสร้างสรรค์คำศัพท์ใหม่ วลี และรูปแบบของคำศัพท์ใหม่ๆ

3.2) ฝึก (Practice) ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบแบบฝึกหัดเสริมทางด้านไวยากรณ์หลังจากนักเรียนเข้าใจความถูกต้องของกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์แล้วและนักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ

จากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติภาระงาน สามารถสรุปขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมหรือก่อนปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นการเตรียมความพร้อมของนักเรียนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติภาระงาน ขั้นระหว่างปฏิบัติหรือดำเนินงาน (Task cycle) เป็นขั้นที่มีการมอบหมายงานให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม และชั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนเพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่ว โดยมีขั้นตอนของกิจกรรม คือ ขั้นวิเคราะห์ภาษา เพื่อให้การวิเคราะห์ภาษา มีความถูกต้องและความสมบูรณ์ ครูผู้สอนจึงเป็นผู้คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือและเพิ่มเติมในส่วนการวิเคราะห์ภาษาของนักเรียน และขั้นการฝึกหัดใช้ภาษาเป็นขั้นตอนสุดท้าย โดยในชั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาอีกครั้ง เพื่อให้เกิดความถูกต้องคล่องแคล่ว

โดยงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้กระบวนการของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานตามกรอบแนวคิดของ Willis (2012) ที่ได้อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 3 ขั้น ได้แก่ 1) ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle) และ 3) ชั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-task) เนื่องจากเป็นกรอบแนวคิดที่เน้นการปฏิบัติภาระงาน ที่กระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาตามที่ภาระงานชั้นนั้น ภายใต้เวลาที่จำกัดได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้เชี่ยวชาญหลายคนให้คำจำกัดความว่าการพูดหมายถึงอะไร จริง ๆ แล้วทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญมากที่นักเรียนต้องเชี่ยวชาญ เพราะการพูดไม่สามารถแยกจากกระบวนการสอนได้

การพูดเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษา (การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด) เป็นวิธีการที่นักเรียนสามารถสื่อสารกับผู้อื่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือแสดงความคิดเห็น ความตั้งใจ ความหวังและมุมมองของตน นอกจากนี้คนที่รู้ภาษาจะเรียกว่า 'ผู้พูด' ของภาษานั้น และในเกือบทุกสถานการณ์ การพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ใช้บ่อยที่สุด การพูดเป็นการแสดงความคิด และความรู้สึก ซึ่งใช้ความสามารถในการออกเสียงคำเพื่อจัดระเบียบคำเป็นวลีหรือประโยค เพื่อเลือกคำที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ (Shiamaa, 2006)

การพูดเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารที่เป็นเอกลักษณ์ซึ่งเป็นพื้นฐานของความสัมพันธ์ของมนุษย์ทั้งหมดและเป็นช่องทางหลักในการวางแผนและการพัฒนาบุคลิกลักษณะของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมและวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ บางครั้งคุณลักษณะที่โดดเด่นของมันก็ถูกมองข้ามไป คำพูดเป็นเรื่องเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือก ซึ่งนักเรียนต้องเลือกวิธีการโต้ตอบในการแสดงออกและสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมผ่านคำพูด แน่นอนว่าเมื่อเราพูด เราใช้ภาษาและพูดด้วยวาจาของเรา การพูดเป็นกิจกรรมที่มนุษย์พยายามแสดงความคิด ความรู้สึก ความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยใช้คำพูดในรูปแบบของการสื่อสาร

นอกจากนั้น การพูดยังเป็นความสามารถทางภาษาพูดและทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้และการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ และวัฒนธรรม การพูดยังใช้เพื่อวัตถุประสงค์หลายประการ และแต่ละวัตถุประสงค์ก็เกี่ยวข้องกับทักษะที่แตกต่างกันในบางสถานการณ์ หลายคนใช้การพูดเพื่อให้คำแนะนำหรือทำงานให้เสร็จ พวกเขาใช้การพูดเพื่ออธิบายสิ่งต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้คน ร้องขออย่างสุภาพ หรือสร้างความบันเทิงให้ผู้คนด้วยเรื่องตลกและเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย

จากคำจำกัดความข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า การพูดเป็นหนึ่งในสี่ทักษะของภาษาอังกฤษในการแสดงความคิดเห็น ความคิด ความรู้สึกของเรา และอื่นๆ ต่อผู้อื่น โดยใช้การพูดเพื่อการสื่อสารกับบุคคลอื่น ดังนั้นผู้คนที่โดยเฉพาะนักเรียนจึงต้องชำนาญทักษะนี้ เพราะเป็นทักษะการพูดที่สำคัญมากสำหรับนักเรียนภาษาที่สองหรือนักเรียนภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในชีวิต หากเราไม่สามารถพูดสื่อสาร เพื่อแสดงออกได้จะทำให้ยากต่อการสื่อสารกับคนอื่นและจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ไม่ดี

3.2 ความสำคัญของทักษะการพูด

ในโลกปัจจุบัน การสื่อสารมีบทบาทสำคัญในการประสบความสำเร็จในทุกด้านภาษา ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร การสื่อสารที่สมบูรณ์แบบเป็นไปไม่ได้หากผู้คนไม่ใช้ภาษา ยิ่งไปกว่านั้น อาจทำให้เราไม่สามารถบรรลุเจตนา วัตถุประสงค์ และเป้าหมายได้ หากใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการสื่อสาร ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับคนอื่นๆ ที่อาศัยอยู่ทั่วโลก

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ในบรรดาทักษะทางภาษาหลักสี่ประการ การพูดถือเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง Brown and Yuke (1983) กล่าวว่า “การพูดเป็นทักษะที่นักเรียนจะถูกตัดสินมากที่สุดในสถานการณ์จริง” หากไม่คำนึงถึงความสำคัญของการสอนทักษะการพูดนั้น ถูกประเมินค่าต่ำเกินไป โดยครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่ยังคงสอนทักษะการพูดเช่นเดียวกับการท่องจำบทสนทนาหรือการฝึกซ้อมซ้ำ ๆ อย่างไรก็ตาม โลกสมัยใหม่มีความต้องการทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรสอนทักษะที่จำเป็นให้กับนักเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดและทำงานได้ดีในสถานการณ์จริง ในสภาพแวดล้อมการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน ทักษะการพูดจะถูกละเลยโดยสิ้นเชิง ในขณะที่ความสามารถในการโต้ตอบขึ้นอยู่กับสื่อสารมากกว่าเทคโนโลยี เนื่องจากการให้ความสำคัญน้อยมากกับองค์ประกอบที่สำคัญของภาษา เช่น ด้านการออกเสียง ระบบคำ ความหมาย และวากยสัมพันธ์ จึงกลายเป็นอุปสรรคสำคัญ ในการได้มาซึ่งทักษะการพูดในกลุ่มนักเรียนภาษาอังกฤษ (Parupalli , 2019)

ทางด้าน Bueno, Madrid, and McLaren (2006) ได้ให้คำจำกัดความถึงความสำคัญของการพูดว่า การพูดเป็นหนึ่งในทักษะที่ยากที่สุดที่นักเรียนภาษาต้องเผชิญ การพูดถือเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาอังกฤษของภาษาอังกฤษ แม้แต่นักเรียนที่เรียนภาษามาหลายปี พวกเขาพบว่าเป็นการยากที่จะพูดในสถานการณ์ตามเวลาจริงเมื่อมีการเรียกร้อง ซึ่งมีเหตุผลมากมายที่จะเอาชนะสิ่งนี้ โดยประการแรก นักเรียนภาษาอังกฤษควรเข้าใจถึงความสำคัญ of ทักษะการพูด และพยายามฝึกฝนทักษะเหล่านี้มาใช้เพื่อแข่งขันในโลกที่มีการแข่งขันนี้

มีการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกันอย่างแพร่หลายและเป็นภาษาที่คนทั่วโลกใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารมากกว่าภาษาอื่น ๆ นักวิชาการได้ กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

จิตพิสุทธิ์ จันตะคุต (ม.ป.ป.) กล่าวถึงความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษไว้ดังต่อไปนี้ ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทยและคนทั่วโลก มวลมนุษย์ทุกวันนี้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การดูภาพยนตร์ การดูทีวี การใช้อินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูล การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือรวมถึงคู่มือทางด้านวิชาการต่างๆ หรือแม้แต่การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการพูด ล้วนแล้วแต่จะใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นการพูดภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญ

ศิริลักษณ์ อธิยารัต (2558) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสาร และยังเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานต่างๆ ภาษาอังกฤษถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน เมื่อเราต้องการที่จะติดต่อกับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรม และภาษาอังกฤษจะมีอิทธิพลขึ้นเรื่อยๆ สำหรับการติดต่อการทำงานของคนทั้งโลก ธุรกิจจะสามารถเดินไปได้อย่างรวดเร็ว เมื่อทั้งสองฝ่ายเข้าใจในสิ่งที่คนหนึ่งพูด

Gibson (1988) กล่าวว่า การพูดของมนุษย์ถือเป็นสื่อพื้นฐานในการติดต่อสื่อสาร ถ้าปราศจากการภาษาพูดและการพูดแล้ว จะทำให้การเข้าใจความรู้และความคิดระหว่างมนุษย์จะเป็นไปอย่างลำบาก

Pungviriyarat (2557) กล่าวว่า ผู้คนใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้คนและทุกชนชาติ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญของโลก และถูกใช้เป็นภาษาที่สองรองจากภาษาแม่ของตนเอง ซึ่งเป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอด

สรุปได้ว่า การพูดถือเป็นสิ่งที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกัน และเป็นวิธีการติดต่อที่สะดวกและง่ายกว่าวิธีอื่น ๆ ในการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ระหว่างบุคคล

3.3 องค์ประกอบของการพูด

ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารมีองค์ประกอบหลายปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารเกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกันซึ่งมีองค์ประกอบด้านความรู้และความสามารถทางภาษาหลายด้าน ดังต่อไปนี้

Canale & Swain (1980) ได้จำแนกความสามารถในการพูดภาษาไว้ 4 ด้าน คือ

- 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ และโครงสร้างของภาษา (Grammatical Competence) คือ ความสามารถเกี่ยวกับภาษาในระดับประโยค ประกอบด้วยเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค
- 2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) คือความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาตามความเหมาะสมของสังคมที่ใช้ภาษานั้นๆ จึงจำเป็นต้องคำนึงถึง

วัตถุประสงค์ในการพูด บุคคลที่เกี่ยวข้อง และสถานการณ์ต่างๆ เป็นสำคัญ 3) ความสามารถในการใช้
 ถ้อยความ (Discourse Competence) คือความสามารถในการใช้ภาษาในการเชื่อมโยง ถ้อยคำ
 ประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กันเพื่อสื่อความหมาย 4) ความสามารถในการใช้กลยุทธ์ทางภาษา
 (Strategic Competence) คือการใช้กลยุทธ์ภาษาเพื่อสื่อความหมายรวมถึงท่าทางในขณะที่พูด
 (Speech Acts) อีกด้วย

Harris (1974) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการพูดไว้ว่าประกอบไปด้วย
 ความเข้าใจ (comprehension) ไวยากรณ์ (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) การออกเสียง
 (Pronunciation) และ ความคล่องแคล่ว (Fluency) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความเข้าใจ (Comprehension) สำหรับการสื่อสารโดยการพูด ความเข้าใจ
 เป็นสิ่งสำคัญในการตอบคำถาม การสนทนา และการเริ่มการสนทนา
2. ไวยากรณ์ (Grammar) ซึ่งจำเป็นมากที่นักเรียนจะต้องใช้รูปประโยคที่ถูกต้องในการ
 สนทนา เช่นเดียวกับ Heaton (1978) ที่กล่าวว่าความสามารถในการพูดของนักเรียน คือการใช้
 โครงสร้างของภาษาเพื่อแสดงให้เห็นการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องและมีความชำนาญในการใช้ภาษา
 ทั้งการพูดและการเขียน
3. คำศัพท์ (Vocabulary) คือการเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมในการสื่อสาร ถ้ามีคำศัพท์
 ไม่เพียงพออาจจะทำให้ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นที่มีประสิทธิภาพได้ทั้งการพูดและการเขียน
 นอกจากนั้นการมีคำศัพท์ที่จำกัดยังทำให้ถูกกีดกันและเสียโอกาสในการใช้ภาษา ถ้าไม่ได้ไวยากรณ์ยัง
 พอที่จะสามารถค่อยๆ สื่อความได้ แต่ถ้ามีข้อจำกัดทางคำศัพท์นั้นทำให้ไม่สามารถที่จะสื่อสารได้เลย
4. การออกเสียง (Pronunciation) คือการที่นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างชัดเจนเวลาที่พูด
 กระบวนการออกเสียงจะมีส่วนประกอบของไวยากรณ์ที่ถูกสร้างขึ้นควบคู่กับองค์ประกอบของ
 การออกเสียง ซึ่งมีแบบแผนที่หลากหลายในภาษา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้สรุปไว้ว่าการออกเสียงคือความรู้
 ของการเรียนรู้เกี่ยวกับคำ การออกเสียงมีความจำเป็นในกระบวนการสร้างบทสนทนาที่เข้าใจได้ง่าย
5. ความคล่องแคล่ว (Fluency) คือความสามารถในการอ่าน การพูด การเขียนได้
 อย่างง่ายราบรื่น และอย่างลื่นชิ่ง หรือสามารถพูดได้อีกยกอย่างว่า ผู้พูดสามารถอ่าน เข้าใจ และ
 ตอบคำถามได้อย่างชัดเจน รัดกุมและเชื่อมโยงกับความหมายและบริบทของการสื่อสาร
 ความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษาเป็นเป้าหมายสำคัญของการเรียนภาษาของนักเรียน สัญญาณที่เป็น
 การแสดงถึงความ คล่องแคล่วในการใช้ภาษาคือ การใช้ระดับความเร็วของภาษาได้เหมาะสมและเกิด
 จากหยุดชั่วครว ในขณะี่พูด เช่น ‘ums’ และ ‘ers’ สิ่งเหล่านี้ทำให้เป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้พูด

ไม่ได้ใช้เวลาใน การศึกษาเรื่องที่จะพูด หรือสิ่งที่จำเป็นในการพูด ดังนั้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา คือ ความราบรื่น ความถูกต้องและการเกิดการหยุดชั่วคราวในระหว่างการสนทนาที่น้อยมากหรือไม่เกิดเลย

Underhill (1994) ได้จำแนกองค์ประกอบของการพูดไว้ว่า ประกอบด้วยไวยากรณ์ (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) การออกเสียงชัดเจนสูงต่ำและการเน้นเสียง (Pronunciation, Intonation and Stress) รูปแบบและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Style and Fluency) และเนื้อหา (Content)

สรุปได้ว่า การพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับหลายองค์ประกอบ เช่น ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ความเหมาะสมของการเลือกใช้ภาษา ความถูกต้องด้านไวยากรณ์และโครงสร้าง ความหลากหลายของคำศัพท์และความซับซ้อนของโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในการพูด เป็นต้น นอกจากนี้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ยังประกอบด้วยความสามารถในการใช้ภาษาเชื่อมโยงถ้อยคำ ประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กันเพื่อสื่อความหมาย และความสามารถในการใช้กลยุทธ์ทางภาษามากไปกว่านั้นการออกเสียงที่ชัดเจน จังหวะและการเว้นวรรค การสื่อความหมาย การเน้นเสียง รูปแบบ ตลอดจนเนื้อหาของสิ่งที่พูดด้วย

3.4 ประเภทของการพูดภาษาอังกฤษ

ในการพูดภาษาอังกฤษนั้นมีวิธีการที่หลากหลาย โดยการพูดแต่ละแบบแต่ละวิธีมี เป้าประสงค์ ความหมาย ความมุ่งมั่น และประโยชน์ที่แตกต่างกันออกไป ตามแต่ละประเภท ซึ่งนักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์เหล่านั้นได้ระบุประเภทของการพูดออกเป็นประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

Brown (2004) ได้กล่าวว่า การพูดมี 5 ประเภท ประกอบด้วย 1) Imitative (การเลียนแบบ) ความสามารถในการเลียนแบบเป็นคำ วลี หรืออาจเป็นประโยค ลักษณะคล้ายกับการพูดของนกแก้ว 2) Intensive (ความเข้มข้น) เป็นการพูดแบบเข้มข้นที่ได้ออกแบบมาเพื่อฝึกในเรื่องของการออกเสียง และไวยากรณ์ 3) Responsive (การตอบสนอง) คือการโต้ตอบในระดับที่ค่อนข้างจำกัดของการสนทนาสั้นๆ การทักทายแบบมาตรฐานและการพูดคุยน้อย แสดงความคิดเห็น และการร้องขอต่างๆ และอื่นๆ 4) Interactive (การโต้ตอบ) เป็นการตอบโต้ที่ซับซ้อนขึ้น มีการสนทนาแลกเปลี่ยนไปมากับผู้ร่วมสนทนา และ Extensive (ความกว้างขวาง) เป็นผลผลิตของการพูดที่ประกอบไปด้วย การกล่าวสุนทรพจน์ การพูดนำเสนอ และการเล่าเรื่อง

Richards (2003) ได้ระบุถึงประเภทของการพูดไว้ 3 ประเภทด้วยกันคือ

1. Talk as Interactions คือ การสนทนาพื้นฐานตามปกติทั่วไป ซึ่งอธิบายถึงปฏิสัมพันธ์ที่ทำหน้าที่ทางสังคมเป็นหลัก เช่น การพูดโต้ตอบ ตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะและการตอบกลับอาจเป็นแบบไม่เป็นทางการ หรือเป็นทางการ สะท้อนถึงรูปแบบและกฎเกณฑ์ เช่น สำหรับการเปิดการเลือกหัวข้อ และการปิดรวมถึงการทักทายการพูดคุยเล็ก ๆ น้อย ๆ การชมเชย การเล่าเรื่องส่วนตัว

2. Talk as Transactions คือ การสนทนาตามสถานการณ์ที่จะใช้ ซึ่งขึ้นอยู่กับสิ่งที่จะพูดหรือแสดงการกระทำ ข้อความ และการทำให้ตนเองเข้าใจอย่างชัดเจนและถูกต้องเป็นจุดสนใจหลัก แทนที่จะเป็นเพียงผู้เข้าร่วมสนทนาและวิธีที่ใช้ในการโต้ตอบทางสังคมซึ่งกันและกัน เป็นการให้หรือการรับข้อมูล หรือการรับสินค้าและบริการโดยเน้นข้อความและกลยุทธ์ในการสื่อสาร เช่น การขอและให้เส้นทาง การอธิบายวิธีการใช้บางสิ่ง การแบ่งปันความคิดเห็น และความคิดหรือปรึกษาเกี่ยวกับแผนสินค้าและการบริการ

3. Talk as Performances คือ การพูดคุยที่สามารถแยกแยะได้อย่างมีประโยชน์ เรียกว่าการพูดคุยเชิงการแสดง หมายถึง การพูดในที่สาธารณะ กล่าวคือการพูดที่ส่งข้อมูลต่อหน้าผู้ชม เช่น การพูดนำเสนอในชั้นเรียน การประกาศสาธารณะ และการกล่าวสุนทรพจน์

จากประเภทของการพูดภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า การพูดไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็ตาม ผู้พูดต้องสามารถสื่อสารเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจถึงสิ่งที่สื่อความหมาย เนื้อหาที่ต้องการจะสื่อ รวมถึงการพูดที่ถูกประเภท ถูกกาลเทศะ เหมาะสมกับสถานการณ์จะช่วยให้การพูดสนทนาหรือสื่อสารมีความชัดเจนมากขึ้น ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือกประเภทการพูดแบบ Talk as interaction (การพูดสนทนา) ของ Richards (2003)

3.5 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดนั้นมียุทธศาสตร์ในการประเมินอยู่หลากหลายด้วยกัน นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ นักการศึกษาหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตของการประเมินการพูดว่า พูดเช่นไรจึงจะเป็นการพูดที่ดี การใช้คำ ข้อความ ประโยค น้ำเสียง และภาษาท่าทางของผู้ส่งสารย่อมมีส่วนในการประเมินเช่นกัน นอกจากนี้สิ่งสำคัญในการวัดและประเมินผลการพูดที่จะต้องคำนึงถึง คือ ต้องการวัดอะไร มีวิธีการอย่างไร ซึ่งการเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมจะทำให้รู้ว่าผู้ส่งสารมีความสามารถเพียงใด

ซึ่งทางผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษที่ดัดแปลงมาจาก Cambridge English Language Assessment: Speaking Performance CEFR A2 เป็นแบบทดสอบของมหาวิทยาลัย Cambridge ซึ่งเป็นผู้พัฒนาและผลิตแบบทดสอบเพื่อประเมินคุณวุฒิประเภทต่างๆ สำหรับนักเรียนและครูผู้สอนผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทั่วโลก (University of Cambridge Local Examinations Syndicate: PET SPEAKING, 1996) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดเป็น 4 ด้านๆ ละ 5 ระดับ ดังนี้

ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนน	คำศัพท์	ไวยากรณ์	การออกเสียง	การสื่อสาร
5	- ใช้คำศัพท์อย่างหลากหลายถูกต้องเหมาะสมกับบริบท	- ใช้ไวยากรณ์พื้นฐานได้ถูกต้องเหมาะสม ไม่ผิดเลย	- การออกเสียงส่วนใหญ่สามารถเข้าใจได้ และมีกระบวนการในการใช้ภาษา	- มีการสนทนาโต้ตอบระหว่างคู่สนทนาด้วยประโยคสั้นๆ - สามารถปฏิบัติได้โดยไม่มีการกระตุ้น
4	- ใช้คำศัพท์อย่างหลากหลายถูกต้องเหมาะสมกับบริบท แต่คำบางคำยังคลุมเครือ	- ใช้ไวยากรณ์พื้นฐานได้ถูกต้องเหมาะสม ผิดเล็กน้อย	- การออกเสียงส่วนใหญ่สามารถเข้าใจได้ แต่มีข้อจำกัดกระบวนการในการใช้ภาษา	- มีการสนทนาโต้ตอบระหว่างคู่สนทนาด้วยประโยคสั้นๆ - สามารถปฏิบัติได้เมื่อมีการกระตุ้นเล็กน้อย
3	- ใช้คำศัพท์อย่างหลากหลายถูกต้องเหมาะสมกับบริบท แต่ใช้คำศัพท์ซ้ำเดิมบ้างเล็กน้อย	- ใช้ไวยากรณ์พื้นฐานได้พอประมาณ บกพร่องเล็กน้อย	- การออกเสียงดีปานกลาง แต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย ติดขัดแต่สามารถเริ่มใหม่	- มีการสนทนาโต้ตอบระหว่างคู่สนทนาและหยุดชะงักบ้างเล็กน้อย - สามารถปฏิบัติได้เมื่อมีการกระตุ้นเล็กน้อย

ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

คะแนน	คำศัพท์	ไวยากรณ์	การออกเสียง	การสื่อสาร
2	- ใช้คำศัพท์ในวงที่จำกัด ใช้คำศัพท์ได้เล็กน้อย	- ใช้ไวยากรณ์พื้นฐานได้ แต่ผิดรูปแบบของภาษา	- การออกเสียงสามารถเข้าใจได้ ติดขัดเล็กน้อย	- มีการสนทนาโต้ตอบระหว่างคู่สนทนาและ ลังเลในขณะที่พูดเล็กน้อย - สามารถปฏิบัติได้เล็กน้อย เมื่อมีการกระตุ้นเล็กน้อย
1	- ใช้คำศัพท์ในวงที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการใช้สื่อความหมาย	- ไม่สามารถใช้ไวยากรณ์พื้นฐาน	- การออกเสียงหยุดชะงัก ติดขัดเข้าใจได้ยาก	- มีการสนทนาโต้ตอบระหว่างคู่สนทนาซ้ำและ ลังเลในขณะที่พูด - ไม่สามารถปฏิบัติได้เมื่อมีการกระตุ้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

ณัฐนันท์ แยมฉาย (2559) ได้ศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ 1) เปรียบเทียบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) ศึกษาระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืองานวิจัย 3) การศึกษานำร่อง 4) การเก็บรวบรวมข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ 3) เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

สถิติที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า 1) ความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมากที่สุด

ศิรินันท์ เอื้อนโรสงค์ (2561) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้มาโดย การสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) t-test dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้าง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ ดี

ณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยในการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ระเบียบวิธีวิจัย ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยเชิงทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้และ

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) แบบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 3) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนวัดแหลมโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 จำนวน 20 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงโดยเลือกนักเรียนที่มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกณฑ์ผลการวิจัย พบว่า ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Doughty (1986) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยผู้วิจัยได้ผลการศึกษาว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสทางความสามารถทางภาษาของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น และความมั่นใจในการใช้ภาษาของนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น

Tereq (2009) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นฐานต่อความสามารถทางการพูดและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวต่างชาติในอิสราเอล โดยผลจากการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นและทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม

Dorathy (2011) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยการสอนแบบเน้นภาระงานโดยใช้เทคนิคการสอนการแสดงบทบาทในสถานการณ์สมมติ (Second language acquisition through task-based approach - Role play in English language teaching) โดยงานวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาประโยชน์ของการสอนรูปแบบเน้นภาระงานและเทคนิคการสอนโดยการแสดงบทบาทในสถานการณ์สมมติ ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบเน้นภาระงานและเทคนิคการสอนโดยการแสดงบทบาทในสถานการณ์สมมติสร้างความสนุกสนานให้กับนักเรียนโดยนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวันโดยไม่กังวลเรื่องหลักภาษา และพัฒนาทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์รวมถึงความมั่นใจในตัวเองให้กับนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น มีความสอดคล้องและเอื้อต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยใช้เรื่องใกล้ตัวเข้ามาฝึกทักษะทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพระดับการพูดภาษาอังกฤษและการแสดงออกอย่างถูกต้องให้เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้นไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Quasi -Experimental Research) ที่ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อน-หลัง (The One Group Pretest – Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธ์, 2557: 144) โดยมีจุดประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การกำหนดขอบเขตและรูปแบบการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ประชากรที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย ที่เรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ 2 รหัสวิชา อ21102 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 556 คน แบ่งเป็น 13 ห้องเรียน ได้แก่ ม.1/1-1/13

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ได้มาจากวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 จำนวน 40 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลอง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) โดยกำหนดทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที โดยแบ่งเป็นการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยการสอบ Oral Test 2 คาบเรียน ขึ้นการทดลองด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 3 แผน 6 คาบเรียน และขึ้นการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยการสอบ Oral Test 2 คาบเรียน

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental Research) รูปแบบการวิจัยคือ One Group Pretest Posttest Design คือการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว โดยมีการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์, 2551)

T ₁	X	T ₂
----------------	---	----------------

แผนภาพที่ 1

โดย

T1	หมายถึง	แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
X	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
T2	หมายถึง	แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)

การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อนำข้อมูลไปสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 3 ส่วน คือ 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีรายละเอียดในขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาในการสอนจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งคำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นที่สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการสอนเพื่อให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก แสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดแบบเน้นภาระงาน

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ แล้วนำข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทางภาษาหลาย ๆ ท่านมาสังเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ความหมายของการพูด ความสำคัญของการพูด องค์ประกอบของการพูด จุดมุ่งหมายของการพูด ทักษะย่อยที่เกี่ยวข้องกับการพูด การสอนทักษะการพูด ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ประโยชน์ของทักษะการพูด และการวัดและประเมินผลทักษะการพูด จากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน แล้วนำข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทางภาษาหลาย ๆ ท่านมาสังเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ความหมายของแบบเน้นภาระงาน องค์ประกอบของแบบเน้นภาระงาน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการส่งเสริมทักษะการพูด และประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยแบ่งรายละเอียดออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 2) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ 3) การศึกษานำร่อง โดยมีรายละเอียดตามหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

- 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้
- 1.2 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การประเมิน
- 1.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย การจัดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 3 บทเรียน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1.1 ชั้นวิเคราะห์เนื้อหา

- 1) ศึกษาโครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของรายวิชา ภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 2) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นแนวทางวิเคราะห์ วิธีการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาเขียนแผนการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
- 3) ศึกษาจุดประสงค์และเนื้อหาย่อย เพื่อนำมาสร้างแผนจัดการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ตารางที่ 3 การสังเคราะห์หน้าที่ของภาษาสำหรับการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงาน

หน่วยการเรียนรู้	หน้าที่ของภาษา
1. Chores at home	Talking and asking about chores
2. Food and drink at fast food restaurant	Talking and asking about ordering food and drinks at a fast food restaurant.
3. Around town	Talking and asking about and for giving directions.

2.1.2 ชั้นออกแบบ

ผู้วิจัยสร้างแผนจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 3 แผน ตามขั้นตอนให้สอดคล้องกับ Willis (2012) มีจำนวน 3 แผน แต่ละแผนใช้เวลาสอน 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที

2.1.3 ชั้นตรวจสอบคุณภาพ

1) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 แผน ไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้า

2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการวิเคราะห์ได้ผลว่าค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่า เครื่องมือมีความเหมาะสมโดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แทนค่าการวิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คำนวณค่าตามสูตร โดยใช้สูตรของไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม (2557)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3) นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ในห้องเรียน

4) นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนำไปทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.2.1 ชั้นวิเคราะห์เนื้อหา

1) วิเคราะห์สาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐาน ตัวชี้วัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ครอบคลุมเนื้อหา

2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) หลักสูตรสถานศึกษา วิเคราะห์ คำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัด

3) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีสร้างแบบทดสอบตามแนวคิดของนักการศึกษาเพื่อนำไปพัฒนาแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ โดยใช้ทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral Test) วัดในจุดประสงค์เดียวกัน

2.2.2 ชั้นออกแบบ

1) ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาแบบทดสอบเป็นวิธีการสอบพูดทางตรง ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวมีข้อความที่สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างสอบโดยการพูดสนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับหัวข้อที่สุ่มมา 1 หัวข้อจากทั้งหมด 6 หัวข้อ หลังจากทีกลุ่มตัวอย่างได้หัวข้อเพื่อสอบการพูดแล้ว แต่ละคู่จะมีเวลาเตรียมตัวคนละ 2-3 นาทีเพื่อทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังกล่าว โดยมีเวลาคนละ 2 นาทีโดยใช้เนื้อหาจากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีภาพประกอบ

ตารางที่ 4 คุณลักษณะเฉพาะของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ

Objectives	Detail	Number of items	Test Type	Evaluation
To evaluate students' speaking performance - Talking and asking about chores - Talking and asking about ordering food and drinks at a fast food restaurant - Talking and asking for and giving directions	- Find a partner - Draw a situation to make a conversation - Spend 2-3 minutes for preparing and 2 minutes for testing.	1	Oral Test	The rubrics for evaluation speaking performance 1) Accuracy in Grammar 2) Accuracy in vocabulary 3) Accuracy in pronunciation 4) Accuracy in Expression

2.2.3 ชั้นตรวจสอบคุณภาพ

1) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและนำข้อเสนอแนะต่างๆ มาปรับปรุง

2) นำแบบทดสอบและตารางวิเคราะห์แบบทดสอบ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) จากการวิเคราะห์ได้ผลว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่า เครื่องมือมีความเหมาะสม โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยใช้สูตรของไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม (2557)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3) นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้ในชั้นศึกษานำร่อง

4) นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในการให้คะแนนในแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้

2.3.1 ชั้นวิเคราะห์เนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษโดยศึกษาความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบ จุดมุ่งหมาย ทักษะย่อย กิจกรรมการสอน ขั้นตอนการสอน ประโยชน์ และเกณฑ์การประเมินผลเพื่อนำมาใช้ออกแบบเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

2.3.2 ชั้นออกแบบ

1) ศึกษาโครงสร้าง และรายละเอียดของหลักสูตรการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับมัธยมศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนประจำวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ สาระสำคัญหลักการและเนื้อหา อันเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และประเมินผล

2) ศึกษารายละเอียดของการวัดระดับสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR ระดับ A2) เพื่อเป็นแนวทางในการ

จัดทำเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อีกทั้งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินผลทักษะการพูดที่ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาที่ได้เสนอไว้ และออกแบบเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีองค์ประกอบในการให้คะแนนและระดับการให้คะแนน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนน	คำศัพท์	ไวยากรณ์	การออกเสียง	การสื่อสาร
5	- ใช้คำศัพท์ อย่าง หลากหลาย ถูกต้อง เหมาะสมกับ บริบท	- ใช้ไวยากรณ์ พื้นฐานได้ถูกต้อง เหมาะสม ไม่ผิดเลย	- การออกเสียงส่วน ใหญ่สามารถเข้าใจ ได้ และมี กระบวนการในการ ใช้ภาษา	- มีการสนทนา โต้ตอบระหว่างคู่ สนทนาด้วย ประโยคสั้นๆ - สามารถปฏิบัติได้ โดยไม่มีภาระตุน
4	- ใช้คำศัพท์ อย่าง หลากหลาย ถูกต้อง เหมาะสมกับ บริบท แต่คำ บางคำยัง คลุมเครือ	- ใช้ไวยากรณ์ พื้นฐานได้ถูกต้อง เหมาะสม ผิด เล็กน้อย	- การออกเสียงส่วน ใหญ่สามารถเข้าใจ ได้ แต่มีข้อจำกัด กระบวนการในการ ใช้ภาษา	- มีการสนทนา โต้ตอบระหว่างคู่ สนทนาด้วย ประโยคสั้นๆ - สามารถปฏิบัติได้ เมื่อมีการกระตุ้น เล็กน้อย
3	- ใช้คำศัพท์ อย่าง หลากหลาย ถูกต้อง เหมาะสมกับ บริบท แต่ใช้ คำศัพท์ซ้ำเดิม บ้างเล็กน้อย	- ใช้ไวยากรณ์ พื้นฐานได้ พอประมาณ บกพร่องเล็กน้อย	- การออกเสียงดี ปานกลาง แต่ยังมี ข้อบกพร่องเล็กน้อย ติดขัดแต่สามารถ เริ่มใหม่	- มีการสนทนา โต้ตอบระหว่างคู่ สนทนาและ หยุดชะงักบ้าง เล็กน้อย - สามารถปฏิบัติได้ เมื่อมีการกระตุ้น เล็กน้อย

ตารางที่ 5 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

คะแนน	คำศัพท์	ไวยากรณ์	การออกเสียง	การสื่อสาร
2	- ใช้คำศัพท์ในวงที่จำกัด ใช้คำศัพท์ได้เล็กน้อย	- ใช้ไวยากรณ์พื้นฐานได้ แต่ผิดรูปแบบของภาษา	- การออกเสียงสามารถเข้าใจได้ ดัดชัดเล็กน้อย	- มีการสนทนาโต้ตอบระหว่างคู่สนทนาและ ลังเลในขณะที่พูด - สามารถปฏิบัติได้เล็กน้อย เมื่อมีการกระตุ้นเล็กน้อย
1	- ใช้คำศัพท์ในวงที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการใช้สื่อความหมาย	- ไม่สามารถใช้ไวยากรณ์พื้นฐาน	- การออกเสียงหยุดชะงัก ดัดชัดเข้าใจได้ยาก	- มีการสนทนาโต้ตอบระหว่างคู่สนทนาซ้ำและ ลังเลในขณะที่พูด - ไม่สามารถปฏิบัติได้เมื่อมีการกระตุ้น

2.3.3 ชั้นตรวจสอบคุณภาพ

1) นำเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้

2) นำผลการตรวจสอบคุณภาพของเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากการวิเคราะห์ได้ผลว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่า เครื่องมือมีความเหมาะสม โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยใช้สูตรของไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม (2557)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3) นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้ในชั้นศึกษานำร่อง

4) นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.4 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจมีขั้นตอนดังนี้

2.4.1 ชั้นวิเคราะห์เนื้อหา

ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจตามรูปแบบของ Likert (1961) เพื่อกำหนดกรอบการให้คะแนนในแบบประเมินความพึงพอใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้ค่าระดับเท่ากับ	4.50-5.00
พึงพอใจมาก	ให้ค่าระดับเท่ากับ	3.50-4.49
พึงพอใจปานกลาง	ให้ค่าระดับเท่ากับ	2.50-3.49
พึงพอใจน้อย	ให้ค่าระดับเท่ากับ	1.50-2.49
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้ค่าระดับเท่ากับ	0.00-1.49

2.4.2 ชั้นออกแบบ

ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อให้นักเรียนประเมินหลังจากเรียนครบทุกบทเรียนแล้ว โดยมีเนื้อหาการประเมินใน

ประเด็นต่างๆ ที่ได้จากขั้นวิเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดและประเมินผล 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ทั้งนี้จะมีหัวข้อในการประเมินประเด็นละ 4 ข้อ 3 หัวข้อ และ 1 ประเด็น 1 หัวข้อ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 โครงสร้างเนื้อหาและรายการประเมินในแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

โครงสร้างเนื้อหา	รายการประเมิน
ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้	หัวข้อในการจัดการเรียนรู้ตรงตามความสนใจของนักเรียน
	เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับของนักเรียน
	ภาระงานที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความยากง่ายเหมาะสม
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมก่อนปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน
	กิจกรรมระหว่างปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน
	กิจกรรมหลังปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน
ด้านการวัดและประเมินผล	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	การวัดและประเมินผลมีความคล้อยกับเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้
	การวัดและประเมินผลมีความยากง่ายเหมาะสม
	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	การจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
	การจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
	การจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการพูดภาษาอังกฤษ
	การจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถประยุกต์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในอนาคตได้

2.4.3 ขั้นตรวจสอบคุณภาพ

1) นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้

2) นำผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากการวิเคราะห์ได้ผลว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 และค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่า เครื่องมือมีความเหมาะสม โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยใช้สูตรของไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม (2557)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3) นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ วิธีการทดสอบ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 10 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยแบ่งเป็นขั้นการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) 2 คาบเรียน ขั้นการทดลอง 6 คาบเรียน ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จำนวน 3 บทเรียน และขั้นการทดสอบหลังเรียน (Post-test) 2 คาบเรียน

2) นักเรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น หัวข้อในแบบทดสอบการพูดมี 3 หัวข้อ ๆ ละ 2 ข้อ รวม 6 ข้อ ได้แก่ 1) Chores at home 2) Food and drink at a fast food restaurant 3) Around town โดยให้นักเรียนแต่ละคู่จับสลาก 1 หัวข้อ (นักเรียนสุ่มเลือกเพียง 1 ข้อเท่านั้น) มีเวลาในการเตรียมตัวพูด 3 นาที และใช้เวลาทดสอบ 2 นาที และใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นในการให้คะแนน

3) ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน

4) นักเรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นหัวข้อเดียวกับชุดทดสอบก่อนเรียน แต่จะมีการสลับหัวข้อในการพูด และใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นในการให้คะแนน

5) ผู้วิจัยนำผลการสอบพูดก่อนและหลังเรียนแบบเน้นภาระงาน มาเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

6) นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากนั้นนำไปวิเคราะห์และแปลผลเพื่อสรุประดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้สถิติในการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของเครื่องมือวิจัย จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ซึ่งถือว่าค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5 มีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงาน โดยใช้สูตรการคำนวณ t-test for dependent Samples ดังนี้

$$t = \frac{\bar{D}}{S_d/\sqrt{n}}$$

เมื่อ	d	แทน	ความแตกต่างของค่าแปรปรวนแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนคู่
	\bar{d}	แทน	ค่าเฉลี่ยของ d
	S_d	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ d

3. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังนี้

การหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	X	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนน
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

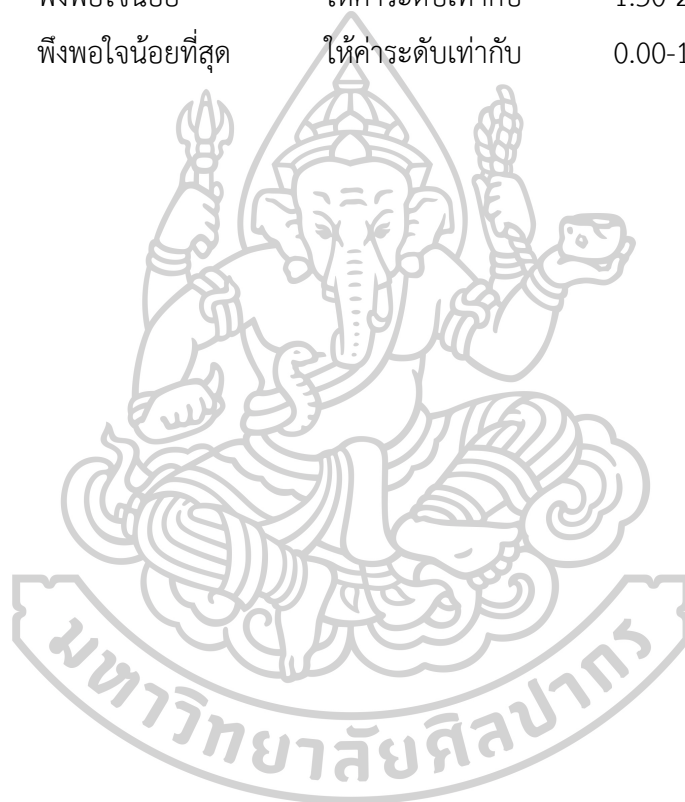
การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S. D. = \frac{\sqrt{(x-x^2)}}{n-1}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มข้อมูล
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มข้อมูล
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

4. การแปลความหมายระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากแบบประเมินความพึงพอใจไปเทียบกับเกณฑ์ของ Likert (1961) เพื่อแปลความหมายระดับความพึงพอใจ โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายตามระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้ค่าระดับเท่ากับ	4.50-5.00
พึงพอใจมาก	ให้ค่าระดับเท่ากับ	3.50-4.49
พึงพอใจปานกลาง	ให้ค่าระดับเท่ากับ	2.50-3.49
พึงพอใจน้อย	ให้ค่าระดับเท่ากับ	1.50-2.49
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้ค่าระดับเท่ากับ	0.00-1.49

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Quasi -Experimental Research) ที่ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อน-หลัง (The One Group Pretest – Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธ์, 2557: 144) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ซึ่งเป็นฉบับเดียวกัน 3) เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ในการตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ซึ่งกำหนดว่า เพื่อเปรียบเทียบทักษะพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งแบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (Oral Test) จำนวน 6 ข้อ โดยสุ่มเลือกสอบเพียง 1 ข้อ 20 คะแนน ต่อจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการทำการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 3 บทเรียน เมื่อผู้วิจัยทำการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้วให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน จากนั้นจึงนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาผลต่าง (D) ของคะแนน เพื่อใช้เป็นข้อมูล

เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ปรากฏดังตารางที่ 7 และ 8

ตารางที่ 7 คะแนนทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
และผลต่างของคะแนนของนักเรียน จำนวน 40 คน

นักเรียน คนที่	คะแนน (20)		ผลต่าง (D)	นักเรียน คนที่	คะแนน (20)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน (Pre-test)	หลังเรียน (Post-test)			ก่อนเรียน (Pre-test)	หลังเรียน (Post-test)	
1	9	14	5	21	11	17	6
2	10	16	6	22	12	17	5
3	13	18	5	23	11	17	6
4	12	15	3	24	13	14	1
5	10	17	7	25	13	16	3
6	10	13	3	26	10	15	5
7	9	12	3	27	10	14	4
8	13	15	2	28	12	15	3
9	10	16	6	29	11	18	7
10	11	15	4	30	14	14	0
11	12	18	6	31	12	18	6
12	11	18	7	32	14	20	6
13	14	20	6	33	11	19	8
14	11	16	5	34	10	15	5
15	13	15	2	35	11	17	6
16	13	19	6	36	12	18	6
17	11	14	3	37	10	20	10
18	10	16	6	38	10	16	6
19	10	14	4	39	9	14	5
20	12	18	6	40	13	19	6
เฉลี่ยคะแนน \bar{X}					11.26	16.26	4.88
S.D.					1.35	1.98	2.04

จากตารางที่ 7 พบว่าคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 40 คน ก่อนเรียนด้วยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 14 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 9 คะแนน คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนนและ คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 14 คะแนน ค่าผลต่างของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 6 คะแนน และต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาเปรียบเทียบกันและทดสอบด้วยค่า t ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผล ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ผลเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	df	Sig	D
ก่อนเรียน	40	20	11.26	1.35	6.34*	40	0.008	4.88
หลังเรียน	40	20	16.26	1.98		40	0.039	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.26 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.35 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.26 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.98 ผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย มีค่าเท่ากับ 4.88 จากการทดลองความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test dependent ผลการแจกแจง t มีค่าเท่ากับ 6.34 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 2 คือ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 15 ข้อ เพื่อให้นักเรียนประเมินหลังจากเรียนครบทุกบทเรียน จากนั้นนำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลการวิเคราะห์ได้ดังแสดงในตารางที่ 9

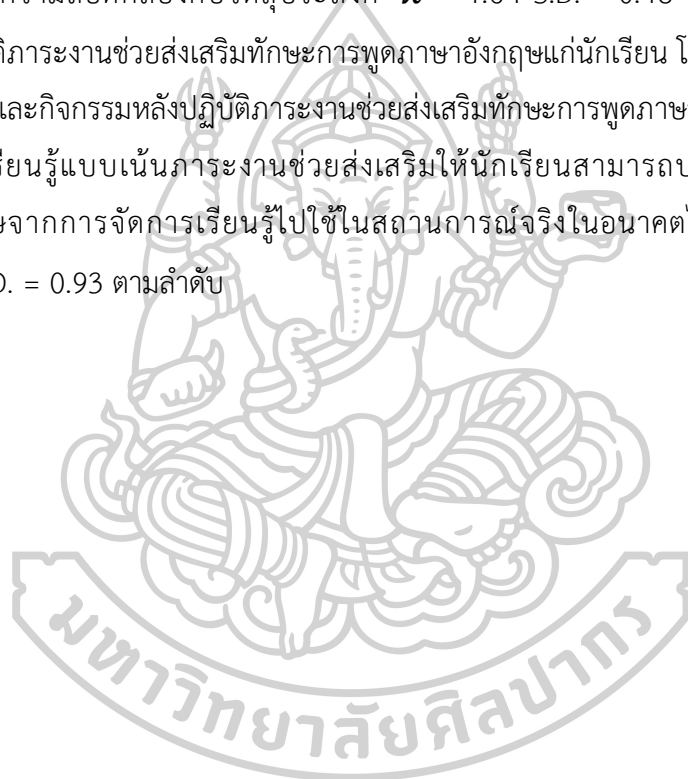
ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ความพึงพอใจ	\bar{x}	S.D	แปลผล
ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ④				
1	หัวข้อในการจัดการเรียนรู้ตรงตามความสนใจของนักเรียน	4.38	0.93	มาก
2	เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.09	1.03	มาก
3	เนื้อหาที่ใช้จัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4.62	0.48	มากที่สุด
4	ภาระงานที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความง่ายเหมาะสม	4.07	1.06	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้		4.29	0.88	มาก
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ①				
5	กิจกรรมก่อนปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน	4.38	0.74	มาก
6	กิจกรรมระหว่างปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน	4.49	0.65	มาก
7	กิจกรรมหลังปฏิบัติภาระงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน	4.47	0.96	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้		4.44	0.78	มาก

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้น
ภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D	แปลผล
ด้านการวัดและประเมินผล ②				
8	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.64	0.48	มากที่สุด
9	การวัดและประเมินผลมีความคล้องกับเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้	4.42	0.86	มาก
10	การวัดและประเมินผลมีความง่ายเหมาะสม	4.11	1.12	มาก
11	การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	4.29	0.78	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล		4.37	0.81	มาก
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ③				
12	การจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	4.29	0.81	มาก
13	การจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	4.22	1.23	มาก
14	การจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการพูดภาษาอังกฤษ	4.29	1.15	มาก
15	การจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถประยุกต์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในอนาคตได้	4.47	0.93	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ		4.32	1.03	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.35	0.87	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่าความพึงพอใจในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก พบว่า $\bar{X} = 4.35$ S.D. = 0.87 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านกระบวนการของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีความพึงพอใจมากที่สุด โดยมีค่า $\bar{X} = 4.44$ S.D. = 0.78 รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีค่า $\bar{X} = 4.37$ S.D. = 0.81 และในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีค่า $\bar{X} = 4.32$ S.D. = 1.03 และด้านเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีค่า $\bar{X} = 4.29$ S.D. = 0.88 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ $\bar{X} = 4.64$ S.D. = 0.48 รองลงมา คือ กิจกรรมระหว่างปฏิบัติการงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.49$ S.D. = 0.65 และกิจกรรมหลังปฏิบัติการงานช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียนและการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถประยุกต์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในอนาคตได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ $\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.93 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประจวบวิทยาลัยที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) จำนวน 40 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มจำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 เพื่อมุ่งส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งนำมาสู่การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน ได้แก่ 1) Chores at home 2) Food and drink at a fast food restaurant และ 3) Around town

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยเน้นภาระงาน ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาแบบทดสอบเป็นวิธีการสอบพูดทางตรง ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวมีข้อคำถามที่สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างสอบโดยการพูดสนทนากลุ่ม-ตอบเกี่ยวกับหัวข้อที่สุ่มมา 1 หัวข้อจากทั้งหมด 6 หัวข้อ หลังจากทีกลุ่มตัวอย่างได้หัวข้อเพื่อสอบการพูดแล้วแต่ละคู่จะมีเวลาเตรียมตัวคนละ 2-3 นาทีเพื่อทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังกล่าว โดยมีเวลาคนละ 2 นาที

3. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ 1) ด้านคำศัพท์ 2) ด้านไวยากรณ์ 3) ด้านการออกเสียง และ 4) ด้านการสื่อสาร โดยเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นการประเมินแบบแยกส่วน 4 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหาการสอน 2) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดและประเมินผล และ 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert มี 5 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับที่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2) ระดับที่ 2 หมายถึง น้อย 3) ระดับที่ 3 หมายถึง ปานกลาง 4) ระดับที่ 4 หมายถึง มาก และ 5) ระดับที่ 5 หมายถึง มากที่สุด และตอนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะในลักษณะคำถามแบบปลายเปิดแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: หรือค่า IOC) เท่ากับ 1.00

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนให้คำแนะนำและคำปรึกษานักเรียนด้วยตนเอง การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยใช้เวลาบทเรียนละ 2 คาบ โดยคาบเรียนที่ใช้เป็นคาบเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ 2 (อ21102) ก่อนเริ่มบทเรียนผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เป็นแบบทดสอบการสอบพูดทางตรง (Oral test) ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวมีข้อคำถามที่สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้และภาระงาน กลุ่มตัวอย่างสอบโดยการพูดสนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับหัวข้อที่จับสลากมา 1 ข้อจากทั้งหมด 6 ข้อ หลังจากในกลุ่มตัวอย่างได้หัวข้อเพื่อสอบการพูดแล้ว แต่ละคู่จะมีเวลาเตรียมตัวคู่ละ 3 นาที เพื่อทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังกล่าว โดยมีเวลาคู่ละ 2 นาที ต่อจากนั้นผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการ เรียนและ ข้อตกลงต่างๆ ในการเรียนที่เน้นภาระงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จนครบ 3 บทเรียน ซึ่งรูปแบบและขั้นตอนของกิจกรรมแต่ละบทเรียนแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน 1) ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างการทำภาระงาน (Task-cycle) และ 3) ขั้นหลังการทำภาระงาน (Post-task) และหลังจากทำแบบทดสอบจบครบทุกบทเรียนแล้ว นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ

ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานและทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับก่อนเรียน ที่ประกอบไปด้วยแบบทดสอบการสอบการพูดทางตรง โดยนักเรียนแต่ละคู่สุ่มจับสลากมา 1 หัวข้อจากทั้งหมด 6 หัวข้อ หลังจากทีกลุ่มตัวอย่างได้หัวข้อเพื่อสอบการพูดแล้วแต่ละคู่จะมีเวลาเตรียมตัวคู่ละ 2-3 นาทีเพื่อทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังกล่าว โดยมีเวลาคู่ละ 2 นาที เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองผู้วิจัยได้นำผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ 1) ศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ภาระงาน โดยใช้สถิติ t-test และ 2) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์การประเมินความพึงพอใจของ Likert (1961)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับ มาก

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาและใช้ในสถานการณ์จริงจากการทำงานกิจกรรมต่างๆ ที่เน้นความหมายในการสื่อสาร (Meaning) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) เพื่อให้ นักเรียนสามารถพูดได้ตามสถานการณ์และตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานตามรูปแบบของ Willis (2012) ที่มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle) และ

3) ชั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-task) ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการรับรู้ภาษาผ่านการทำกิจกรรม และการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ทั้งยังมีขั้นตอนที่สอดคล้องกันที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเกิดการ เรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ชั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) เป็นการให้ความรู้ทางภาษาผ่าน กิจกรรมที่ผู้วิจัยได้เตรียมไว้อย่างหลากหลาย เช่น การจัดหมวดหมู่คำศัพท์ วลีและประโยค การดูภาพ แล้วตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกัน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนมีความ พร้อมในด้านเนื้อหาและคำศัพท์ เพื่อจะนำไปใช้ในการทำกิจกรรมการพูดในขั้นต่อไป ทั้งนี้จากการ สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการทำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้ นักเรียนได้เริ่มเรียนรู้ ภาษา และมีความมั่นใจในการนำเสนอและอภิปรายร่วมกันซึ่งเป็นไปตามแผนที่วางไว้ สอดคล้องกับ Nunan (1989) ที่กล่าวว่า การวางแผนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นส่วนที่สำคัญ ในการสอนให้ประสบความสำเร็จ เช่นเดียวกับการเลือกกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมกับหัวเรื่องนั้นๆ

ชั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการพูดซึ่งเป็นงานเดี่ยว งานคู่ และงานกลุ่ม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย ใกล้เคียงตัวนักเรียน และเป็นสถานการณ์ที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information-gap Task) เกี่ยวกับงานบ้าน กิจกรรมการจับคู่ประโยคคำถามและคำตอบเกี่ยวกับเส้นทาง และการสนทนาหรือบทบาทสมมติ (Dialogues and role plays) เกี่ยวกับการสั่งอาหารในร้านอาหาร เป็นต้น มาเป็นภาระงานในการพัฒนาทักษะการพูดให้กับนักเรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนให้ความสนใจ ตั้งใจฝึกปฏิบัติทางภาษาด้วยความสนุกสนาน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับคำอธิบายภาระงานของ Willis (1996) กิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจ เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความจริงในชีวิตประจำวัน มีผลผลิตทางภาษาและการวัดประเมินผลผลิตทางภาษา ที่เน้นการสื่อความหมายเป็นหลักและการให้ความสำคัญในการบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Doughty (1986) แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้ภาษา โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียน ได้มีโอกาสทางความสามารถทางภาษาของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น และมีความมั่นใจในการใช้ภาษาของ นักเรียนในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ Bygate (2001) ที่กล่าวว่า การใช้ภาระงานเป็นเครื่องมือ สำคัญ ในการพัฒนาทักษะภาษาเป้าหมายของนักเรียน ในประเภทของภาระงานที่แตกต่างกันออกไป ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมายสื่อสารได้อย่างมีความหมาย เมื่อนักเรียนผลิตงานบทสนทนาเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะต้องวางแผนเพื่อเตรียมตัวนำเสนอหน้า ชั้นเรียน จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ผู้วิจัยพบว่าในขณะที่ทำกิจกรรม นักเรียนมีความ สนุกสนาน ปฏิบัติภาระงานได้อย่างสบายใจ และตั้งใจปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดี รู้จัก

แบ่งหน้าที่กันทำงานตามความสามารถของแต่ละคน เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงทันเวลาที่กำหนด และสอดคล้องกับ Thornbury (2004) ที่สนับสนุนว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานนี้ใช้ได้ดีกับกลุ่มนักเรียนที่คละความสามารถ เพราะนักเรียนจะประสบความสำเร็จได้จากการร่วมมือกันภายในกลุ่ม ชั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-task) ในชั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาตามรูปแบบและโครงสร้างไวยากรณ์ โดยได้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ก็คือ ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) นักเรียนจะได้ร่วมกันวิเคราะห์รูปแบบภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมและเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมาย ที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมภาระงานนั้น โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ เสนอแนะ พร้อมกับอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ในขั้นตอนนี้จะเป็นการนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียน มาร่วมกันวิเคราะห์และแก้ไขให้ถูกต้อง โดยครูผู้สอนเป็นผู้เพิ่มเติมข้อมูลในส่วนที่ยังบกพร่องให้มีความสมบูรณ์ และขั้นฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) เป็นชั้นหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้รูปแบบและโครงสร้างทางภาษาแล้ว นักเรียนจะได้ใช้ภาษาอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตพงศ์ มุลมี (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-task) 2) ชั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (Task-cycle) และ 3) ชั้นหลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-task) พบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นถูกออกแบบทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้ศักยภาพของตนเองที่มีอยู่กับความรู้เดิมผสมผสานเข้ากับความรู้ใหม่ ในการถ่ายทอดสื่อสารออกมาเป็นผลงานของตนเอง อีกทั้งยังสร้างให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันประกอบกับนักเรียนได้พัฒนาตนเองหลากหลายด้าน จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สอดคล้องกับความเห็นของ Willis (1996) ที่อธิบายเกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่า นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์เดิมมาสู่บทเรียนใหม่ทำให้เกิดความน่าสนใจแก่นักเรียน เพราะเป็นการเพิ่มพูนความรู้เดิม ส่งเสริมความรู้ใหม่รวมถึงบรรยากาศที่คึกคัก จะช่วยส่งผลให้การพัฒนาทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ โชคชัย เตโช (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับ มาก

ข้อเสนอแนะ

จากการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ถ้าปริมาณนักเรียนในชั้นมากเกินไป ควรจะเผื่อเวลาในการจัดกิจกรรมให้มากขึ้น
- 1.2 ครูผู้สอนควรเสริมแรงเชิงบวกเกี่ยวกับการมีของรางวัล ให้กับนักเรียน อาทิเช่น เกียรติบัตร หรือคะแนนพิเศษ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษ หรือมีความกล้าแสดงออก ตั้งใจในการทำกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง กล้าที่จะพัฒนาตนเองต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าควรศึกษาและทำวิจัยโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

- 2.1 อาจมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาและต่อยอด อีกทั้งการบูรณาการในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกับทักษะอื่น
- 2.2 อาจมีการสอดแทรกทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมนักเรียนเข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้น

รายการอ้างอิง

- Bin Tahir. (2011). **Teaching speaking Effectively**. English Department: State University of Masasser.
- Branden, K. V. (2005). **Task Based Language Education from theory to practice**. Cambridge: Cambridge university press.
- Brown, H. D. (2004). "Language Assessment: Principles and Classroom Practice." San Fransisco State University.
- Bueno, A., D. Madrid and N. McLaren. (2006). **TEFL in Secondary Education**. Granada: Editorial Universidad de Granada.
- Bygate, M. (2001). Speaking. The cambridge guide to teaching English to speakers of other language, 14-20.
- Dorathy, A. A. (2011). "Second language acquisition through task-based approach - Role play in English language teaching." **ESP World, Volume 11**(Issue 33).
- Doughty, C., &Pica, T. (1986). "Informayion Gap" Tasks: Do They Facilitate Second Language Acquisition?. **TESOL Quarterly**, 20 (2): 305-325.
- Ellis, R. (2003). **Task-based Language Learning and Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Harris, D. (1974). **Teaching English as a Second Language**. New York: McGraw-Hill Inc.
- Harris, M. B. (1974). "Mediators between frustration and aggression in a field experiment." **Journal of Experimental Social Psychology**, 10(6), 561-571. [https://doi.org/10.1016/0022-1031\(74\)90079-1](https://doi.org/10.1016/0022-1031(74)90079-1).
- Likert, R. A. (1961). **New Patterns of Management**: New York: McGraw-Hill Book Company Inc.
- Littlewood, W. (1981). **Communicative language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (1983). **Communicative Language Teaching: An Introduction**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Muhsin. (2015). "Using task-based approach in improving the students' speaking accuracy and fluency." **Journal of Education and Human Development**, 4(3), 181-190.

- Nunan, D. (1989). **Designing tasks for the communicative classroom**. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (2004). **Task-Based Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Parupalli. (2019). "Collaborative learning in English language classrooms." Kurukshetra University.
- Prabhu, N. (1987). **Second Language Pedagogy**. Oxford: Oxford University Press.
- Richards, J. C. (2007). **Teaching Listening & Speaking: From Theory to Practice**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Schmidt, R. (1993). "Awareness and second language acquisition." **Annual Review of Applied Linguistics**, 13(3), 206-226.
- Shiamaa. (2006). "The Effectiveness of a Task-Based Instruction Program in Developing the English Language Speaking Skills of Secondary Stage Students." Ain Shams University.
- Taylor, S. E. (1983). "Adjustment to Threatening Events: A Theory of Cognitive Adaptation." **American Psychologist**, 38(1), 1161-1173.
- Underhill, R. G. (1991). **Two layers of constructivist curriculum interaction**. In E. von Glasersfeld (ed.), **Radical constructivism in mathematics education**. Dordrecht, The Netherlands: Kluwer Academic, 229-248. (Unpublished).
- Willis, D. (2007). **Doing Task-based Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). **A Framework for Task-Based Learning**. Harlow: Longman.
- _____. (1999). **A Framework for Task-Based Learning**: De Henseler Books Publishers.
- Willis, J. & Willis, D. (2012). **Doing Task-Based Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤตพงศ์ มูลมี. (2560). "การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5." **วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น**, 40(2): 73-79.
- กาญจนา ณ ศรีสุข. (2561). "การใช้กิจกรรมรูปแบบต่างๆ เช่น ผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อ

เสริมสร้างความสามารถการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดภูเก็ต.” มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.

จิตพิสูทธิ์ จันตะคุต. (ม.ป.ป.). **ความสำคัญของภาษาอังกฤษ**. เข้าถึงเมื่อ 2 มีนาคม 2565. เข้าถึงจาก <https://sites.google.com/site/krujitpisut/khwam-sakhay-khxng-phasaxangkv>

จิราพร ประพัชรานนท์. (2556). “การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” **วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม**.

ช่อทิพ วิริยะ. (2555). **การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเป็นหลัก: เตรียมความพร้อมของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เข้าถึงจาก <file:///C:/Users/Administrator/Downloads/202-298-1-PB.pdf>.

โชคชัย เตโช. (2562). “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ. (2562). “การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ. (2563). “การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ณัฐชญา บุปผาชาติ. (2561). “การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐรัตน์ แยมฉาย. (2559). “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ.” มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทัศนีย์ ทองศรี. (2558). “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ.” มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ธวัชพร ตันตระกูล. (2555). “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ.” มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

นายทวีศิลป์ ในจิต. (2563). “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภัทรภร บุญศรี. (2562). “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนา ภาษาอังกฤษ.” มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 9. นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทาง

การศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์.

รงค์เทพ ลิ้มมณ. (2563). “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมเพื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” มหาวิทยาลัยรังสิต.

รพิสา กันสุข. (2564). “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้บอร์ดเกม เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ศิรินนท์ เอื้อนไธสงค์. (2561). “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1.” มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สิรินาถ ชารา. (2558). “การพัฒนากิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุวรรณณี ศิริพิทักษ์. (2559). “การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดภาระงานเป็นฐานโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” Ph.D. In Social Sciences Journal, 6(S): 66–80.

อรุณี วิริยะจิตรา. (2555). **เหลี่ยมหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : หน้าต่างสู่โลกกว้าง.

Lesson plan

Teacher: Benjawan Promyat

Class: M.1/9

Week: 1

Unit: 1

Stand: FL1.2 M.1/1, FL1.3 M.1/1

Date planned to teach:

Topic: Chores at home

Time: 2 hours

Standard: 1.2 Possessing language and communication skills for the effective exchange of information; efficient expression of feelings and opinions

1.3 The ability to speak and write about information, concepts and views on various matters

Indicator: 1. Conversing to exchange information about themselves, various activities and situations in daily life.

1. Speaking and writing to describe themselves, their daily routines, their experiences and the environment around them.

Terminal Objective: To role play about their chores conversation	
Enabling Objectives:	
Pre-task	- To show a video about “household chores” and list phrases and sentences
Task cycle	- To create and do a role play on their chores conversation
Post-task	- To summarize the useful language about their chores conversation

Teacher's Personal Aim:

To encourage students to speak English in class

Expected Behaviors:

To pay attention to the lesson and participate in activities

To apply their knowledge and experiences to real life situations

Language components:

Vocabulary:

wash the dishes

sweep the floor

dust the furniture

watering the plants

feed my pets

mop the floor

take out the trash

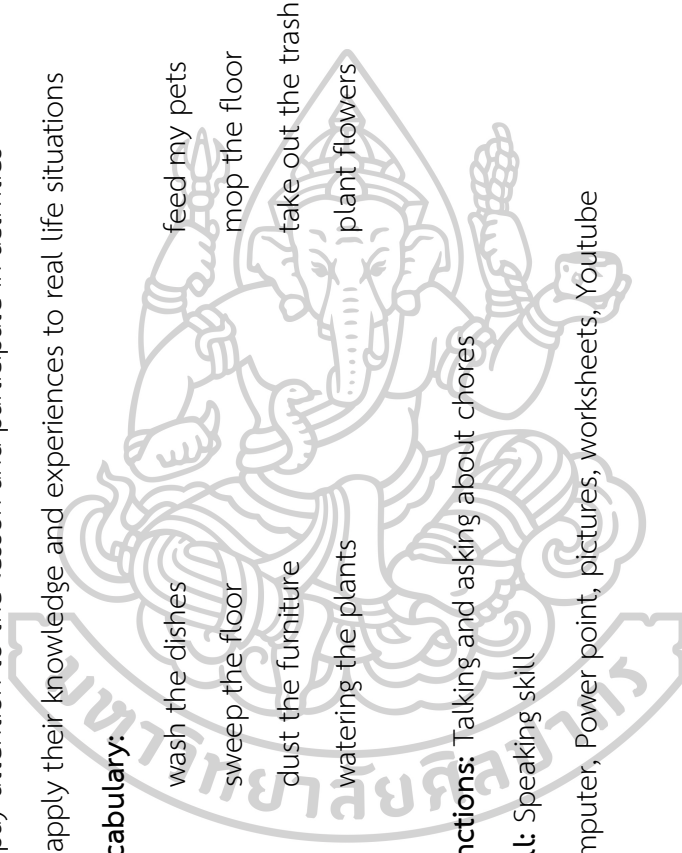
plant flowers

Functions: Talking and asking about chores

Skill: Speaking skill

Materials:

Computer, Power point, pictures, worksheets, Youtube

Phase	Content	Class organization Interaction	Teaching aid
<p>Pre-task (20 mins)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - T informs Ss about the topic and activity. - T shows the video about “household chores” to Ss. - T asks Ss to list phrases from the video (make the bed, feed the dog, wash the car, do the shopping, clean up the room, water the flowers, mop the floor, take the rubbish out) on a worksheet. - T ask Ss to share their list and ideas with a partner and then share it with the class. - T shows phrases with the pictures to the class. <p>A. Expected response from Ss: Ss pay attention to the video and write their lists based on the chores that they see in the video. B. Anticipated problem(s): Ss cannot write their lists due to their lack of listening skills. Ss may not understand the chores being presented in the video.</p>	<p>T-Ss, Ss-T, W</p>	<p>Worksheet: chores PPT: chores</p>

Phase	Content	Class organization Interaction	Teaching aid
<p>Task cycle (60 mins)</p> <p><i>Task</i> (20 mins)</p>	<p>- T provides them worksheet to Ss.</p> <p>- T explain Ss how to do the information gap activity. Ss will choose different chores from a word bank to fit in the conversation dialogues.</p> <p>- T lets Ss practice conversation by asking and answering their friends in class and using that information to fill the gap. Allow Ss to move around freely.</p> <p>A: Expected response from Ss: Ss participate and practice their activity in order to speak fluently.</p> <p>B: Anticipated problem(s): Ss having trouble coming up with questions to ask.</p>	<p>T-Ss, Ss-T, W</p>	<p>Worksheet: Chores</p>

Phase	Content	Class organization Interaction	Teaching aid
<i>Plan (15 mins)</i>	<ul style="list-style-type: none"> - T ask Ss to prepare and brainstorm in pairs about their chores conversation. Next, they create their own conversation while T monitors and helps Ss that are having trouble. - T encourages Ss to participate in class. 	T-Ss, Ss-T, PW	Worksheet: Chores
<i>Report (30 mins)</i>	<ul style="list-style-type: none"> - Ss present their conversation by role playing their situation in front of the class in pairs. Ss will vote which one is the most interesting. 	T-Ss, W PW role play	Worksheet: Chores
Post-Task (15 mins) <ul style="list-style-type: none"> - <i>Analysis (7 mins)</i> - <i>Practice (8 mins)</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - T has Ss review by pronouncing the phrases and sentences that are necessary for asking and answering questions about chores. - T summarizes common mistakes and useful phrases that were often seen in the task stage together on the board. 	T-Ss, W	Worksheet: Chores

Evaluation:

Items/Criteria	5	4	3	2	1
Vocabulary					
Grammar					
Pronunciation					
Interactive Communication					

After Teaching Notes

The Teaching outcome: _____

Problems: _____

Suggestion: : _____

Signature _____

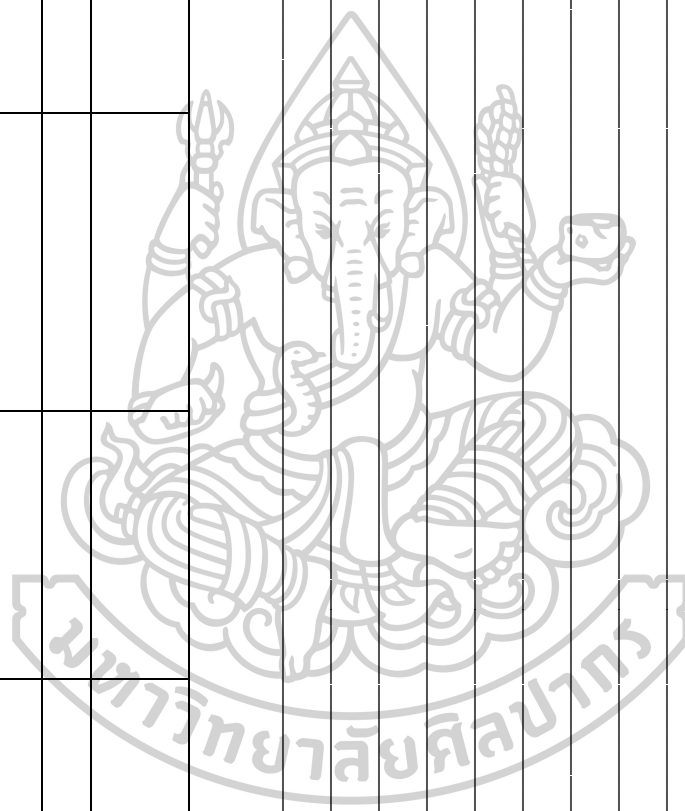
Signature _____

Class Supervisor _____

Class Supervisor _____

Date _____

Date _____

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางเบญจวรรณ พร้อมญาติ
วัน เดือน ปี เกิด	17 มกราคม 2531
สถานที่เกิด	อุตรดิตถ์
วุฒิการศึกษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	110 หมู่ 6 ต.แม่พูล อ.ลับแล จ.อุตรดิตถ์ 53130

